

АНТРОПОСОФСКИ ВЕСТИ

Брой 23
21 май 2008
Цена: по желание

ИЗДАВА СЕ ОТ АНТРОПОСОФСКОТО ОБЩЕСТВО В БЪЛГАРИЯ

Антропософията е път на познание и себеразвитие, който обхваща сферите на философията и науката, изкуството и социалния ред, предлага духовно-научни методи за развитие на истинско осъзнаване на Реалността, дава обективно обяснение за човешката и световна еволюция. Основателят д-р Рудолф Щайнер (1861 - 1925) предоставя навсяка индивидуалност в пълна свобода обективно да изследва и провери фактите, изнесени от него за видимия и невидимия свят.

Съдържание:

1. Празник на възкресението
2. Съществуването на Антропософията
3. 7 години АОб
14. Споделено от дейността на антропософска група "Михаелова ковачница" от Варна
15. Екзотеричността на света и езотериката
15. Източна Европа и "Новият Световен ред"
19. Конференция "Душата на Европа"
19. **ПОКАНА**
за работна среща на членовете на АОб във връзка с Анкетата публикувана в брой 22 на вестника
20. Антропософски групи

Празник на възкресението

Разнообразието от конференции и събития в Гьотеанума през втората половина на март може да е допринесло за подобно душевно оживление усещано и в природата: мека пролетна атмосфера и ясни звездни пълнолуни нощи, размесени с тежки снежни виелици. Раждането на една супернова предизвика най-яркото звездно избухване във вселената, наблюдавано до този момент.

Не се случва често, човек да може да усеща идеята на Гьотеанума толкова интензивно, колкото през изминалите седмици. Редуващите се конференции и впечатляващи художествени изпълнения създадоха усещане за мощни и изпълнени със светлина импулси.

"Упражнения водещи към култура на сърцето" – темата на годината не беше само заглавие на тазгодишната Годишна конференция и Общото годишно събрание. Тя също предизвика по-нататъшно засилване на мотива, занимавал се през последните години с различните аспекти на силите на "сърцата, започващи да имат мисли" (Рудолф Щайнер, "Ръководни антропософски принципи").

Формиране на духовна субстанция

Тази тема беше подета по целия свят и така доведе до един интерактивен процес от центъра към периферията и оттам лъчезарещ обратно към центъра, обогатен и изпълнен с енергия. Би могло да се каже: Самият Гьотеанум се превърна в туптящ сърдечен орган, който беше проникнат до своите капилари с духовна субстанция.

От всичко това се зароди настроение на доверие и изграждане на общности, което инспирира за работа навсякъде, където антропософията живее, издигайки нови импулси.

Но къде може да бъде открита тази субстанция на срещите? Дали я осигурява работната програма на Общите годишни събрания? Или пък демократичното гласуване? Може би

тя може да бъде намерена в способността за конструктивно разрешаване на конфликтите? Разногласията около продажбата на акции на "Веледа" се оказаха неочаквана възможност и предизвикателство в тази посока. Очевиден е обаче потенциалът на една конференция, с почти 1100 международни участници от сферата на образованието. Картичката на Гьотеанума като сърдечен орган става видима, когато се погледне потокът от педагози от цял свят, стичащи се към духовния център, за да работят тук заедно за разкриването на субстанцията, лъчезареща в сърцата и главите на едно идващо поколение. Без съмнение, най-съществената субстанция се разкрива в цикъла от 19 класни урока на Рудолф Щайнер. Поради това, конференцията на Школата за духовна наука представляваше истинският източник на пролетните сили на обновление и възкресение, изявяващи се през тези обогатени дни.

Моника Клемент,
AnthroposophyWorldwide, 3/08
Превод от английски - Васил Назъров

Кое е Съществува на Антропософията и какво е нейното отношение към човешките същества?

Човешките същества бяха способни да изпитват мъдрост дълго преди интелигентността да започне да се усеща като лично достояние. В онези древни времена, когато интелигентността предстоеше да бъде придобита от хората едва в бъдещето, човешките същества бяха ръководени от едно духовно същество, чието отражение лъчезареше към Земята откъм космическата област обозначена със зодиакалния знак Дева – областта на духовете на мъдростта или кириотетес. Древните жреци наричаха тази космическа мъдрост Соф-еа – "мъдростта, която е всичко".

Тя беше известна в мистериите центрове под много имена (Гея, Рея, Деметра, Хера, Афродита, Артемис, Атина Палада, Персефона, Изис) и жреците се допитваха до нея по всички практически аспекти на човешкия живот: нейната мъдрост насочваше земеделците при засяването на семената и прибирането на реколтата; тя съветваше за зачеването на деца; тя беше тази, която насочваше душите към Рая след смъртта, а в живота тя беше тази, която утешаваше тъжашите, посредничейки между техните молитви и един Бог твърде възвишен, за да се обръщат към него директно. Но човечеството потъваше все по-дълбоко и по-дълбоко в материята. Развитието на интелекта необходимо за създаването на човешката свобода предвещаваха, че ще дойде време, когато човечеството щеше да бъде откъснато от духовните светове и върху връзката на човека с Божествената космическа премъдрост щеше да бъде спусната завеса.

Великото Слънчево същество се спускаше към Земята. Той беше виждан като Аура Маздао, Аполон, Кришна и Дионисий. Негова цел беше да премине през човешка еволюция като Христос и да умре с човешка смърт, за да спаси мисленето и да предотврати спускането в материята да не стигне толкова далеч, че човешките същества никога да не успеят да възобновят връзката си с духовните светове. Човешкото съзнание обаче трябваше да бъде подготвено, за да могат хората да разберат Христа, Неговата интелигентност и Неговата жертва. В противен случай най-значимото събитие в Земната еволюция можеше да остане неразпознато. Това породило един въпрос: Как ще формират хората способността за осъзнаване, след като са били откъснати от космическата мъдрост, която можеше да им помогне да развият тази способност? Беше решено от мъдрото ръководство на човешката еволюция, че след като хората не можеха вече да се свързват с мъдростта изливаща се надолу откъм духовните светове, те трябваше да открият мъдростта във вътрешността на собствените си души. За да спомогне за това, космическата София изпрати един пратеник на Земята, който можеше да отнесе софината мъдрост, не както преди в мистериите центрове, а направо в човешките души, за да подготви човешкото съ-

знание отвътре навън.

Как пратеникът на Космическата мъдрост изпълни това?

Рудолф Щайнер за пръв път говори конкретно за това същество през 1913 г. По-късно, на 10-ти декември 1915, той изнесе лекция озаглавена "Схващане на естеството на мисълта" и в нея той разкри не само историята на това същество, но също и указания, за нейното архангелско естество. Понеже архангелските същества не работят толкова непосредствено с човешките същества, пратеникът на Божествената космическа премъдрост – София трябваше да пожертва своята архангелска природа, да изостави постигнатото в своята собствена еволюция и да започне отначало начисто на земята. Сега тя трябваше да премине една човешка еволюция, в пълна свобода, макар и в изцяло духовна форма като невидимо човешко същество.

Какво се има предвид с това?

Тя трябваше да се спусне през различни степени: от архангелска към ангелска и от ангелска към човешка.

В споменатата лекция Рудолф Щайнер посочва, че това спускане започва през египетските времена, когато това същество навлязло непосредствено в чувствения аспект на душата и инспирирало човешките същества да придобият познание или мъдрост за Бог. Това познание се проявяваше като дълбоко отдаване и вяност и беше виждано обективно в Света като Теософия. Когато това същество навлезе в мислещия аспект на душата през гръцките времена, тя инспирира хората да придобиват познание и мъдрост от околния свят. По времето на философите, Философията беше виждана като обективно същество. През римските времена тя се инкарнира за кратко като Мария от Евангелието на Лука, Мадоната, физическо проявление на Небето върху Земята, Майката на Бог.

Всеки път, когато пратеникът на Космическата мъдрост – София навлизаше в човешките същества, не само създаваше условията необходими за развитието на човешкото съзнание, но и самата тя също изминаваше еволюционен път, който ѝ позволяваше да приспособява своите физически, душевни и духовни обвивки.

Това е прекрасна картина на взаимна свързаност, не мислите ли?

В наше време, което Рудолф Щайнер нарича англо-германски времена, това същество е проникнало непосредствено в моралния аспект на душата, за да инспирира познание и осъзнаване на моралността, което ние наричаме съвест. На това, което може да бъде наблюдавано обективно в света в резултат на издигането на съвестта в човешката душа, също бе дадено име. Рудолф Щайнер го нарече Антропософия – мъдростта, която позволява на човешките същества да бъдат истински човеци, истински морални същества.

На Коледното събрание през 1923 г. тя стана

"Ангелът хранител" на Единното антропософско общество, защото чрез човечеството тя беше еволюирала от човешко до ангелско същество. Това означава, че понастоящем тя работи изпреварващо за човечеството върху собствения си дух, за да може да ни води и за в бъдеще.

Горното ни показва колко интимно е свързана тя с нас и осветлява изказването на Рудолф Щайнер, че Антропософия е индивидуално същество, "... към което ние имаме най-голямата отговорност, която е възможно да си представим". Че тя "носи в себе си същността на човека" и ни разкрива какво представляваме и какво сме създали от нашите душевни дълбини.

Това е истинско самопознание. Ние виждаме във външния свят, каквото сме създали от вътрешната мъдрост, която тя направи достъпна за нас.

Надеждата на Антропософия е, че ние ще развием интимна и съзнателна връзка с нея, а това е възможно само ако поемем по тази съвременна подготвителна пътека към Духа, предоставена на човечеството от Рудолф Щайнер. Ние ставаме антропософи в мига, когато направим някакъв жест на обвързване към този стремеж в полза на човечеството.

Светът днес отново търси връзка с Космическата София, божествената женственост. Ние виждаме нейни проблясъци в литературата и във филмите. Обаче поради липса на духовна осъзнатост, нейният образ се вижда като през тъмно стъкло – изопачен. Един подсъзнателен копнеж за съединението на Дева София (Антропософия) в човешкото същество със Христовото същество, мистичната сватба, намира своето изражение в материалистични външни форми: бракът между Мария Магдалена и Исус от Назарет; или идеята за светата кръвна линия и т.н. Това се получава, защото духовният аспект не се разбира или се пренебрегва. Тези от нас, които имат връзка с Антропософия, носят отговорността да оповестяват пътя проправен от Рудолф Щайнер, който може да доведе до съзнателна и жива връзка с Антропософия и чрез нея, с Божествената Премъдрост осветляваща брака между човешката душа като булка и младоженеца Христос. Защото само тази духовна сватба, това съединение, ще ни позволи да познаем и да разберем Христовото същество и Неговата велика жертва.

Светлината на мъдростта, някога достояние на малцина избраници в древните мистериите центрове, беше направена достояние в наше време на всяко отделно човешко същество, което в съзнателна воля се стреми да открие в сърцето си жива и туптяща връзка със съществото Антропософия.

Адриана Колайъс

Newsletter, 10.2007, Vol.84, No.5

Превод от английски – Васил Назъров

7 години АОБ

равносметка и поглед към бъдещето

Мнения и отговори на анкетата от миналия брой.

Инициаторите на анкетата и Редакцията колежия изказват своята сърдечна благодарност към всички членове и приятели на Обществото, които взеха отношение по поставените въпроси.

Като следваща стъпка на инициативата, с любезното съдействие на УС, е организирана обща работна среща за всички членове. Вижте поканата на предпоследна страница!

Анкета – Васил Назъров

Текущо състояние

1. Как бихте охарактеризирали накратко антропософския живот в България?

Все по-затворен вътре в себе си на всички нива – на Обществото, на групите и лично. Завладян от засилващи се процеси на антипатия, предрасъждъци и склероза.

2. Кои фактори от външния социален живот въздействат върху антропософския живот?

Във външния живот все повече се засилват ариманическите и дори азурическите влияния. За съжаление, често наблюдавана реакция към това сред антропософите е да извърнат глава с отвращение. Може да прозвучи крайно, но за АОБ, като че ли външен свят изобщо не съществува, или поне не го засяга по никакъв начин. Като че ли АОБ е изостанало в близкото минало на Света и упорито отказва да пристъпи в настоящето. Тук можем да говорим за консуматорско отношение и към външния свят. Интересуваме се дотолкова, доколкото можем да извлечем някоя облага, всичко останало е под достоянието на нашия "висок антропософски морал". Може би някои хора разглеждат антропософията като проект за лично спасение, докато Рудолф Щайнер може би я е виждал като михайлов меч, с който ние да се борим за спасението на Света и Човечеството. Съществува ли изобщо такъв феномен – лично спасение – когато всички пътуваме в една лодка?

3. Кои са най-наболелите проблеми в АОБ и бихте ли се ангажирали с тяхното решаване?

- Консуматорското отношение към антропософията и Обществото. Това ще рече, че за много хора много по-важен е въпросът "Какво могат да направят антропософията и Обществото за мен?", отколкото "Какво мога да направя аз за антропософията и Обществото?". А здравословното състояние е тези два въпроса да стоят пред нас с еднаква тежест.

- Недостиг на социална воля сред членовете от една страна и липса на фокусиращ център за тази воля от друга.

- Липса на езотеричен поглед върху Обществото, неговите цели и задачи и методите и средствата за тяхното постигане.

Бих допринесъл всичко по силите си за облек-

чаването на тези проблеми.

4. Как оценявате формата, съдържанието и организацията на досегашните инициативи?

Формата, съдържанието и организацията на инициативите е пряко изражение на слабата социална воля в Обществото и липсващия фокусен център. Инициативите се посещават все по-малко и то повече "по задължение", отколкото с желание. Ако ние имахме повече азов интерес едни към други, за нас най-привлекателна би била възможността да сме заедно и да общуваме азово, а чак на второ и трето място биха останали специалната програма, организацията и условията. За среща между влюбени и една гола поляна е достатъчна, но за съжаление ние сме все още твърде далеч от това качество. С това не искам да омаловажа значението на организацията, а само да подчертая, че и най-изисканата форма и най-добрата организация ще бъдат кухи и безцелни, ако липсва азовото съдържание.

5. Как преценявате връзките и взаимоотношенията между УС, работните групи и членовете?

Крайно недостатъчни, но явно към момента липсва социална воля за повече.

6. Как преценявате своето участие и принос към живота на Обществото?

Винаги може още.

7. Чувствате ли настоящото АОБ като част от ВАС самите?

Безусловно! АОБ е несъвършено също както съм и аз несъвършен. И двамата имаме път на духовно израстване пред себе си – израстване един в друг.

Цели

1. В какво трябва да се изразяват инициативата и доверието в Антропософското общество?

- Инициативата се изразява в това, когато някой осъзнае една грешка или несъвършенство в обществото, една "дупка", да запуши тази "дупка" със себе си. Противно на това, някои хора избират следната позиция спрямо Обществото: "Вие сте толкова несъвършени и грозни в моите очи и аз така не ви понасям в своето съвършенство, че ви напускам завинаги!"

- Доверието е плод на осъзнаването, че всички имаме правото да бъдем несъвършени и на готовността да простим всяко несъвършенство на нашите събрата. А най-висшата форма на доверие произтича от готовността сами, със собствени сили, да поправим всяка тяхна грешка.

2. Какви са вашите препоръки относно формата, съдържанието и организацията на антропософските инициативи?

При замисъла на формата и организацията, да се цели създаването на условия за по-интимно общуване между хората. Да се предположат и насърчават хората да се изразяват свободно и то не само с главата, но и със сърцето. За да може да се осъществи такова изразяване, за него трябва да се създава специално пространство, това е функция на

формата. Така, с помощта на подходящата форма и организация, би могло да се катализира и желаното съдържание. Най-често отправяната критика към УС е, че той не е направил достатъчно, за да бъде съдържанието на инициативите по-ценно за нас и че ние не извличаме нищо за себе си от тези инициативи. Но истината е, че УС не може да направи нищо за стойността на съдържанието, ако ние не сме донесли това съдържание в и със себе си.

3. Какви са функциите и задачите на УС в организирането и координирането на антропософския живот?

От една страна, да бъде фокусен център, разпределител и изпълнител на социалната воля на обществото и от друга страна, да бъде проводник и изявитель на импулсите, извиращи от Духа на АОБ, Народа и ЕАО. Тези два срещуположни потока би трябвало да се срещат и да се оплождат взаимно във фокуса на УС. И всеки, който желае да участва в работата на УС, трябва да е готов да бъде два пъти служител – веднъж на Духа и втори път на Обществото. И нека думата "служител" не ни плаши, защото нима не е Бог най-големият служител на всички хора! И тъй, за УС се търсят кандидати за служители, а не за началници. От тук обаче произтича, че за да може УС да изпълнява своите функции и задачи, той трябва да бъде захранен със силата на социалната воля на цялото общество. Фатално погрешно е да се смята, че УС може и трябва да се "самозахранва" със социална воля. Това не значи, че УС е "освободен" от задължението да проявява творчество и инициативност, а само, че инициативността на УС по конституция е канализирана по посока на това, как най-добре да разреши и изпълни поставените му от Духа и Обществото задачи, със силите на поверената му от Обществото социална воля.

Когато се избира един член на УС, това означава да бъде възложена една отговорност от обществото и тази отговорност да бъде приета от въпросния член. Но за целта, тази отговорност трябва да бъде предварително много ясно и точно определена.

4. Трябва ли УС да осъществява езотерично ръководство на АОБ?

Да. УС може да бъде ръководен орган само в езотеричен план. И тук изразът "ръководен орган" не е точен, защото истинският ръководител трябва да бъде Духът, а УС – негов съзнателен сътрудник. В екзотеричен план той може да бъде само изпълнителен, но не и управленски орган. По тази причина, в повечето национални общества този орган се нарича "Изпълнителен съвет", защото и в двете посоки той (органът) служи на друга воля – на Духа и на Обществото – а не на своята, каквато той не може и не трябва да притежава. Всичко туй по подобие, както ръцете и краката, като човешки органи, не могат да притежават своя воля, а служат на волята на човека. А при опит за обратното се получава раково образувание. Това в никакъв случай не означава, че членовете на УС не могат да имат своя воля, но такава те имат само в качеството на редови членове на Обществото, каквито по съвместителство продължават да бъдат.

5. Какви качества, характеристики и опит-

ности трябва да притежават членовете на УС?

■ Да са превъзможнали в себе си тщеславие, предразсъдъци и догматизъм и да са способни да жертват комфорта на своите лични симпатии и антипатии в името на висшите социални цели на Духа.

■ Да са способни да възприемат импулсите на Духа и да ги предават на Обществото.

■ Да са способни да възприемат импулсите на Обществото и да ги предават на Духа.

■ И най-вече, да са готови да бъдат "разпнати на кръста" заради всичко това, защото те ще бъдат.

■ И последно и най-важно, да са достатъчно узрели, за да могат да "възкръснат", след като бъдат "разпнати", защото "разпятието" придобива своя единичък смисъл и стойност само във "възкресението".

Разбира се, това е описание на един идеал, но не бива да забравяме, че в практиката се налага да работим не с идеални, а с реални хора.

6. От къде трябва да извират инициативите?

В идеалния случай – отгоре надолу и отдолу нагоре поравно. В противен случай ставаме жертва на Ариман и/или Луцифер.

7. Какво Антропософско общество бихте искали да видите след 10-20 г.?

Такова, че когато погледне Рудолф Щайнер отгоре на него, да изпитва чувства на удовлетворение и радост, а не на скръб и печал.

Средства

1. Посочете форми на организационна работа, в които бихте се включили!

Всички, за които бих имал достатъчно компетентия и сили.

2. Посочете конкретни стъпки за разширяване, задълбочаване и оживяване на антропософския живот!

Като един екзистенциален минимум, членовете да си плащат редовно членския внос, защото всякакви по-нататъшни стъпки стават много трудно осъществими, когато касата на обществото е празна. В момента, докато пиша тези редове, наличността в касата е вече отрицателна, а предстои да се печата вестника, да се плащат месечни сметки, да се организира Йоановден и т.н. Разбира се, плащането на членския внос има много по-дълбоки духовни измерения от простата възможност за провеждане на организационни мероприятия, колкото и да изглежда то като досадна бюрократичност.

3. Доколко сте готови за промени в АОб и УС?

Колкото е нужно и здравословно, но отговорността за тази преценка се пада на Общото събрание.

4. Какви нови инициативи бихте предложили и/или подкрепили с лично участие?

■ Всякакви инициативи, които отварят Обществото към външния свят. Например създаването на вестник или списание, специално насочено към по-широка аудитория. Евентуално, създаване на телевизионно или радио предаване.

■ Създаване на свободно достъпна за всички елек-

тронна многоезична библиотека за трудовете на Рудолф Щайнер и други антропософски автори.

■ Създаване на съвместен проект за основаване на валдорфско училище и антропософски дом в София и намиране на начини и средства за неговата реализация.

Бих подкрепил всички тези инициативи с личното си участие, а също и други, за които бих имал афинитет, компетентия и сили.

5. Посочете конкретни хора, които според вас са най-подходящите за работа в УС и аргументирайте предложенията си! По азбучен ред:

■ Васил Назъров (за член).

■ Величка Йорданова (за член)

■ Георги Акабакиев (за председател)

■ Димитър Димчев (за председател)

■ Йордан Димитров (за член)

■ Радослав Радев (за член)

■ Светла Бисерова (за нещатен сътрудник и съветник) Въпреки нейното утежнено здравословно състояние в последно време, Светла все още разполага с изключително богат и уникален за АОб практически опит и духовни сили, от които ние не можем да си позволим "лукса" да се лишим. Тя има също и безрезервното уважение на всички антропософи, което я прави особено подходяща за архитект, координатор и разпределител на всякакви инициативи и задачи между УС, работните групи и отделните членове.

Не знам дали може да бъде наречена "лице" на АОб заради това, че отговаря на телефона на Обществото и посреща всички новодошли, но със сигурност Светла е най-близо до това, което може да бъде наречено душа на АОб.

В пети въпрос от раздел "Цели" съм споделил какви качества, според мен, трябва да притежават членовете на УС. А хората, които изброявам тук, според мен в най-голяма степен притежават тези качества.

Сигурен съм, че има и други много подходящи хора, които за съжаление аз все още не съм имал възможността да опозная достатъчно добре, за да мога да преценя. Сигурен съм също, че общото събрание ще има мъдростта и ще си изпълни отговорността, да ги идентифицира и назначи.

6. Смятате ли за уместно да потърсим методическа помощ от чужбина за осъществяване на необходимите промени?

Смятам, че никаква помощ от чужбина не може да ни "оправи", ако ние сами не се захванем да си свършим нашата работа. За тази цел обаче, бихме могли да се поучим от чуждия опит.

7. Направете предложения за подобряване на финансовото състояние на Обществото!

Понеже значителен процент (около половината) от членовете изобщо не плащат членския си внос, налага се тези, които плащат да плащат и заради неплащащите. В тази връзка, смятам за належащо да се увеличи членския внос на 60 лв, които може да бъдат изплащани на части, според желанието и възможностите на всеки член. Мисля, че тази сума - по 5 лв. на месец - е по силите на всеки, а ако някой член е в състояние да отдели дори само 10 лв. за година-та, Обществото ще бъде благодарно и на това. Много

по-страшни са, от ограничените финансови възможности, незаинтересоваността и безразличието.

Също така смятам, че във финансирането на Обществото все по-голям трябва да става делът на доброволните дарения, спрямо задължителния членски внос. Обратното е индикация за тежко болестно състояние на обществото. Нека не бъде разбиран превратно, това не значи да спрем да плащаме членски внос, а че членският внос е най-малкото и не достатъчно средство, с което можем да допринесем за развитието на Обществото.

И накрая, редовното плащане на членския внос е абсолютно задължително условие, преди да можем да предприемем по-нататъшни стъпки за подобряването на финансовото състояние на Обществото. Защото, как бихме могли да очакваме съпричастност и спомоществувателство отвън, ако самите ние, вътре, нямаме дори минималната грижа и отговорност, да си платим членския внос? Тук става въпрос за действието на неумолими духовни закони и зависимости. И на "най-добрия вълшебник" не би било позволено да помогне на АОб, ако самото то не е ЗАСЛУЖИЛО тази помощ. Или, както го е изразил народният гений: "Да си помогнем сами, за да може да ни помогне и Господ!"

— — —

Анкета – Вихра Калапишева

Скъпи приятели,

Ето моите отговори на част от въпросите поместени в анкетата на в. "Антропософски вести":

По въпрос №6 от раздел "Цели": "От къде трябва да извират инициативите?" - мога да споделя следното: Мисля, че инициативи трябва да има както от ръководството на УС на АОб, така и от членовете на обществото. Според мен, това е най-демократичният принцип всеки да може да бъде инициатор на нещо интересно, ново. Добрите инициативи трябва да бъдат подкрепени както от ръководството, така и от всички останали, които могат да помогнат за осъществяването им.

По въпрос №4 за новите инициативи от раздел "Средства" - мога да кажа следното: Мисля, че трябва по-често да обсъждаме най-належащите въпроси, които ни вълнуват във връзка с практическото приложение на антропософията. Добре би било да продължат да се канят лектори както от българските антропософи, така и от изтъкнати представители на световното антропософско общество. Да стане практика да се провеждат семинари, курсове, уъркшопове с практическо приложение. Така според мен, ще се оживи антропософския ни живот с нови по-интересни форми на работа, ще можем да се запознаем и приложим опита на другите антропософи по света.

Смятам, че е крайно необходимо да се проведе курс по медитация и да се покани д-р Рон Дунселман, който да го ръководи. Мисля, че е дълг на УС да информира членовете на АО за всички световни, интересни антропософски инициативи и когато това е възможно да се включваме и ние в тях.

Когато наши приятели вземат участие в антропософския живот извън България, нека да бъдат

любезни да ни информират за своите срещи и участието си в мероприятията, които са посетили. Мисля, че така ще можем и ние да бъдем съпричастни към световния антропософски опит и живот.

Анкета – Георги Христов

Мисля, че днес Антропософското общество не живее, а тлее и че антропософският живот е слаб и мъждукаш. Липсва сериозна и отговорна езотерична работа. АОБ се изолира от целия обществен живот и не предприема качествени езотерични инициативи. По-голямата част от членовете имат слаба и незадоволителна подготовка и в контактите си с външния свят представят антропософските истини в силно изопачен вид. Други лично спекулират със своето членство в АОБ в стремежа си да докажат пред света своите псевдолечителски и псевдоясновидски способности.

Безотговорното отношение в окултен смисъл към езотерично-спиритуалното наследство на Рудолф Щайнер, което имат по-голямата част от нашите приятели, улеснява един негативен окултен процес, започнал в Антропософското общество след Коледното събрание 1923г. А именно откровената кражба на спиритуални и езотерични идеи, оповестени от Рудолф Щайнер, от чужди на антропософския дух окултни братства. Най-важното, което трябва да ни обедини сега, е общото ни усилие да върнем в Антропософското общество завещаните му от Рудолф Щайнер истински импулси на правилно духовно развитие.

Анкета – Дафина Димова

Здравейте, приятели! Здравейте, в частност Радо и Васко!

В този чудесен, неделен варненски следобед, дъждът и мъглата прекрасно способват за избуяването на земния етер.

Хванах антропософски вести, почти неангажирано, защото не съм член на обществото, а на първо четене видях доста „членски“ ангажменти. Все пак, не останах незаангажирана.

Извадих четири цитата, които ми се струват взаимнообвързани като едни вид повдигнат въпрос (първите две) и един вид скрит отговор (вторите две). Ето ги:

<...В България обаче това не се случва, и проблемът е не толкова в това, че то не се случва, а че управителният съвет съзнателно не желае това да се случва поради становището, изразено по-горе. Тук става въпрос не за неспособност или невъзможност, а за нежеланието на ръководството да прояви повече активност в антропософските инициативи с оправданието, че те трябва да дойдат от членовете...>

Радослав Радев

<...Да се зароди един, така да се каже, меж-

дугрупов антропософски живот, който на четирите годишни празника и най-вече на общото годишно събрание да кулминира в общонационален антропософски живот. По-нататък този национален антропософски живот може да се приобщи към световния антропософски живот...>

Васил Назъров

<...Арестуването на всички тамплиери е било извършено толкова лесно, че е трудно да си представим нещо друго освен, че тези жертви на Филип Хубавия са го приели като саможертва - по примера на самия Христос Исус, оставил се да бъде арестуван от войниците на Пилат. Това поведение е съответствало на идеала на тамплиерите и на съблюдаването на правилото на Ордена, което е изисквало никой тамплиер да не размахва сабя срещу християнин...>

...По този въпрос Рудолф Щайнер се е изразил в същия смисъл: „Поради причини, свързани с духовната еволюция на Европа като цяло, познанието за духовния свят трябваше да бъде овладявано под форма различна от тази, която отваряше на тамплиерите достъпа до духовния свят, понеже така контактът би се получавал прекалено бързо.“ Обаче, добавя той „...това, което живееше и работеше в тамплиерите не можеше да изчезне. Духовният живот не се унищожаваше, той е траен и продължава да действа.“...>

Patricia Aleix, Isabelle Val de For, Jean Boyard

Въздействието на тези отрязъци музицира в мен една идея, която директно мога да представя като предложение за първа стъпка на междугрупов антропософски живот.

Предлагам на редакцията на вестника да обяви страници/рубрика за публикация на изложения по темите, по които работят отделните групи. Нещо такова направи Дарина с тази тема. Видно е, че няма особен отклик, но той на първо време не е необходим. Като начало виждам мястото им именно във вестника, защото това е своеобразна познавателна дистанция между отделните групи. Защо е необходима познавателна дистанция? Защото у антропософа на някакво ниво работи „...съблюдаването на правилото на Ордена, което е изисквало никой тамплиер да не размахва сабя срещу християнин...“

Призовавам групите да сторят това. Не можем да минем без познавателния етап, чрез който ние физическо-сетивните същества, обменяме освен всичко друго и онези специфични за конкретното пространство и микроклимат душевни настроения.

<...Тук от нас се иска много малко. За всеки наш „камък“ вложен в този градеж, Бог ще вложи по 99 „камъка“ от Него. Но ако ние не вложим нищо в нашия градеж, дали Той ще вложи нещо?...>

На моменти от нас се иска само да разбъркаме хоросана.

Анкета – Елена Благоева

Уважаеми антропософи!

Казвам се Елена Благоева. Поздравявам ви от Франция, затова ме извинете, че не мога да използвам кирилица за моето писмо към вас*.

Попаднах на вашата страница в интернет един ден, когато исках да си припомня една идея на Щайнер. Така имах възможност да се запозная също с вашите мисли и духовни търсения, изложени в електронния вестник на дружеството. Разбирам, че ви предстои преосмисляне на извървения път и маркиране на нови хоризонти. Желая ви успех!

Аз не съм по-мъдра от вас, напротив, но бих искала да споделя тук свои идеи, които може би ще ви помогнат да конкретизирате духовната си работа и реализация по-нататък.

Вярвам, че XXI е векът на цялостния човек, т.е. този, който не само осъзнава трансценденталното като реално съществуващо, но и този, който осъществява Доброто активно в своя живот в полза на другите, човек, работещ добре, както с главата си, така и със сърцето си. В този смисъл, Новият завет не ни представя мъдростта на Христос, а живота на Христос. Всяка притча, с която Христос ни поучава се отнася до начина, по който следва да живеем.

В крайна сметка, критерии за един по-качествен живот в светлината на духовното са плодотворите на хората, които го реализират тук на земята - „По плодите им ще ги познаете“. Знаем, че духовността не е само умосъзерцание, четене и „сладко“ споделяне. Духовността за мен се изразява в силния стремеж и добрата воля да се умножава любовта, единството, братството в света чрез реални проекти на милосърдие и човечност, осъществени в социалното пространство, в което всички ние сме ситуирани.

Ако обаче, вие се затворите в рамките на Антропософското общество, такова, каквото е създадено преди век, рискувате да изгубите смисъла, губейки неговата жизненост. Според втория закон на термодинамиката, във всяка затворена система действа законът на ентропията, т.е. постепенното умиране. Мисля, че човек блокира своя духовен полет, когато се обособява и различава съзнателно от цялото общество. Напротив, всички ние израстваме духовно, когато помагаме на другите да умножават в себе си радостта от реалното живеене. Да, важно е да пазите духовните принципи чрез формата на една такава организация, но също е важно, мисля, да работите с модерни проекти, подобряващи живота на много хора. Например, във Франция съществува такъв проект, който се е превърнал в национален приоритет и ангажимент на едно мнозинство, става дума за „Restaurant du coeur“, бихте могли да се запознаете с него от уебстраницата на френското Yahoo. Ако една богата страна като Франция го осъществява успешно, Защо толкова бедна страна като България да не може? Факт е, че в България живеят изключително бедни хора, дори пенсионерите са такава социална група, които се нуждаят от помощ и нови проекти, вече осъществени някъде другаде по света.

В крайна сметка, онова, което обединява всички световни религии, духовни дружества и органи-

зации е братството. То се възпитава именно чрез действие, а не чрез философстване, чрез общи трапези, а не чрез сухи събрания.

Това е, което исках да споделя с вас. Простете ми, че бях многословна. Желяя ви искрено да продължите смело напред! Бъдете щастливи!

* Писмото беше получено на електронната поща на вестника.

Анкета –Иванка Кирова

Бих искала да дам препоръки за подобряване на цялостната работа на антропософите у нас, като не се съобразявам със схемата дадена във вестника.

Мисля, че всеки български антропософ си дава сметка, че е един от членовете на малко общество от около сто души за цяла България. Следователно всеки от нас има задължението да разгърне активна дейност за отваряне, информирание, просвещаване на търсещите духовна просвета хора у нас. Защото знаем, че антропософията е най-подходящата духовна наука и духовен път за западния човек, който иска да одухотвори своята интелигентност чрез мисълта, в ясно съзнание. Всеки антропософ, по какъвто начин му е възможно, трябва да бъде полезен в това най-важно дело. И за тази дейност инициативите, импулсите трябва да идват преди всичко от Управителния съвет на АО, но наред с това и отдолу – от членовете на АО. Най-сетне българите трябва да узнаят какво е това антропософия. Новият УС според мен трябва да има точно тази централна задача – връзки с обществеността у нас. И трябва да има член на УС, който да отговаря главно за тази дейност.

Друга важна задача е подобряване на информацията, както и връзките между УС, работните групи и членовете на АО. Един от членовете на УС би трябвало да отговаря за тази дейност.

Считам също, че един от членовете на УС трябва да носи отговорност за езотеричната работа в АО. Това е истинската същност на нашата работа.

Друг важен и много наблягал проблем е липсата на антропософски клуб в София. Това сериозно спъва работата на членовете на АО. Ние всъщност нямаме централа, място за лекции, срещи на антропософи, информационен център и т.н. Нетърпимо и недопустимо е и по-нататък домът на Светла Бисерова да е антропософски клуб. Това трябва незабавно да се реши и то на първо място.

Всеки антропософ според възможностите и познанствата си трябва да помогне за набиране на фонд и търсене на спонсори за наемане или закупуване на клуб в София.

Според мен най-много инициативи и активна организационна работа в АО, както и в практически антропософски дейности /Валдорфска педагогика, антропософски вестник, издателска дейност, създаване на антропософски сайт в интернет, изнасяне на лекции и др./ имат Светла Бисерова, Васил Назъров, Диана Ботушарова, Величка Йорданова,

Радослав Радев, д-р Трайчо Франгов, д-р Димитър Димчев.

Светла Бисерова е моторът, двигателят, организаторът, най-активният антропософ у нас от създаването на АО до днес. Тя не само е предоставила дома си за централен клуб на АО, Светла е начело на всяка антропософска инициатива и практическото й приложение. Тя е привлякла най-много членове в АО и то повечето млади хора. Може на някои да не се хареса това мое становище, но ако сме обективни ще признаем, че Светла е фактическият неофициален председател на АО у нас от създаването му до сега. Дейността на председателя Георги Акабалиев се простира само до организационна дейност на антропософската работа в Стара Загора. Затова предлагам Светла Бисерова да бъде избрана за председател на АО, за да заеме точното място според дейността, която извършва.

Най-голям принос за популяризирането на антропософията у нас има Лиана Антонова с книгите си „Всичко е поправимо само докато живеем“ и „Активен живот след смъртта или самота“. Те излязоха в огромни тиражи, поради големият интерес на нейната читателска аудитория към тях. Тези книги породиха интерес към книгите на Р.Щайнер, поради което се наложи преиздаването им. Лиана получи многобройни писма от читатели със събуден интерес към антропософия. Благодарение на книгите на Лиана сега се образуват две нови антропософски групи в Плевен и Търговище. Жалко, че УС не прояви никаква инициатива да бъде отбелязано по някакъв начин това важно събитие – издаването на книгите на Лиана Антонова. Във връзка с книгите й, Лиана участваше в много телевизионни предавания, имаше интервюта във вестници и поради тази нейна популярност най-сетне се заговори за антропософия.

Искам специално да отбележа, че Лиана предприе една активна рекламна кампания на моите антропософски книги, които излязоха почти едновременно с нейните. Това може да направи само един истински антропософ, който помага на друг антропософ самоотвержено и с цяло сърце за общото дело на духовната наука и просвета.

Предлагам Лиана Антонова да бъде избрана в новия УС за дейността връзки с обществеността у нас. Тя е най-подходящият човек за тази работа.

Предлагам в новия УС да влезнат: Васил Назъров, Величка Йорданова, Диана Ботушарова, Радослав Радев, д-р Трайчо Франгов, д-р Димитър Димчев, които и досега показваха активна работа и инициативност в АО.

Моето участие и принос към антропософската работа у нас считам издаването на антропософските ми книги „Живях в Коми от сумрака на тайгата до светлината в духа“ и „Духовните тела в теб“, както и основаването и работата в антропософски кръг „Аристотел“, а също лекционната ми дейност. Мога да изнеса през есента на тази година цикъл от антропософски лекции, ако УС осигури зала и съобщение за тях.

доцент д-р Иванка Кирова, к.м.н.

Анкета – Иглика Ангелова

Мисля, че всички отправени критики, недоволства и негативни оценки са резултат от незрелост и вътрешни несъвършенства. Аз не споделям песимизма и отрицателните настроения. Развитието на Антропософското общество в България е в процес, и всичко, което се случва, е нормално за тези условия и за този етап. Текущият живот е точно такъв, какъвто би могъл да бъде за момента и се определя от вътрешната отговорност и активност на всеки отделен член на АО. Лично аз правя всичко, което е по силите и възможностите ми и се радвам на всички успешни инициативи на останалите. Винаги ме радват традиционно организирани празници и всички други. Бих предложила и бих се включила в такива нови инициативи, които да доведат до по-голямо разнообразие в общуването на членовете на АО. Инициативите могат да възникнат както сред отделните членове, така и от управителния съвет. Всеки, който пожелае да се свърже с УС или други членове на АО, може да го направи при добро желание и воля. Новите членове на УС би трябвало да бъдат реалистично мислещи и отговорни хора с повече опит в антропософския живот.

Анкета – Лиана Антонова

Според мен предложената в брой 22-ри анкета е наложителна за размисъл и взимане на лично отношение по въпросите. Предвид духовните насоки и цели на антропософското общество, думата анкета ми звучи малко грубо, но нека се приеме като повод за едно индивидуално медитативно съзерцание по предложените там въпроси за отговор, нещо като анализ на личната ни дейност и дейността на УС.

Подходяйки по този начин, преди да отбележа и посоча онова, което наблюдавам и мисля, че трябва да се подобри и реорганизира, душата ми първо се изпълва с чувството на благодарност. Благодарност към тези, които първи в България са се устремили към изучаване на духовната наука Антропософия, а по-късно са съумели да преодолеят пречки и бариери и с обединени усилия са успели да създадат Антропософско общество в България. Ако преди да критикуваме пропуснем да отчетем в сърцата си първо признателност към пионерите на това общество, то ние не сме осъзнали мястото и задачите си в него. Най – важното е, че в нашата малка родина има такова функциониращо и обединено антропософско общество. Има и добре подготвени антропософи, нещо, в което можах да се убедя при посещенията ми в Гютеанума, при работата с групи. Слушайки изказванията на мнозина представители от различни напреднали страни по земята, можах да си съставя някаква обективна оценка за сравнение.

Но ако наистина сме обективни трябва да обърнем внимание на слабите страни в досегашната дейност на нашето антропософско общество.

Аналитичното ми размишление и наблюденията показват, че с изключение на единици личности от

различни възрастови групи, които винаги са активно и резултатно действащи, антропософското общество в България, засега има подчертано пасивно и по-скоро консумативно духовно отношение.

Без да омаловажавам вършената досега работа на УС, мисля, че не е достатъчно инициативен в организацията на мероприятията, срещи и особено в координиране на вътрешната и външната информация. Също така не проявява абсолютно никакъв интерес, а мисля че е задължително, да следи и се информира за дейността на другите антропософски членове.

Организираните съвместни празници за Коледа, Великден, Йоанов и Михаилев ден и годишното отчетно събрание протичат вяло и скучно, като по задължение, тъй като не предлагат нищо от разнообразен характер. Липсва каквато и да е нова идея, стимул и дух за създаване на душевна приятелска атмосфера. Все по-очевиден е фактът, че всяка година тези срещи са много слабо посетени. Съвсем различен спомен имам от организацията и начина, по който протичаха тези празнични срещи в по-миналите години, когато се присъединих към антропософското общество.

Според мен, най-наболелият и явен проблем в нашето общество е пасивното и инертно отношение на членовете.

Преди три години, докато Диана Ботушарова самичка, без никаква помощ отговаряше за антропософския вестник, много бяхме онези, които открито негодувахме, че вестникът е скучен и има нужда от промяна. Защото една птичка пролет не прави. Дори не ѝ благодарихме по-късно, за непосилната за един човек работа с която тя се бе нагърбила. В желанието си за подобрене съдържанието на вестника обединихме усилия няколко души и ето, вече година и половина вестникът излиза под формата на разнообразна информация в рубрики съобразени с опита на водещите антропософски вестници от чужбина. Редакцията колегия още в първия му брой се обърна с приятелски апел към членовете на нашето общество за активно участие във вестника. Ние се надявахме той да стане трибуна, която всеки антропософ да използва за споделяне на нещо лично преживяно, за нуждите си от помощ и подкрепа, да изпраща по някой материал с отношение и впечатления от обществения живот, събития и развития в страната и в чужбина през светлината на антропософските възгледи. Или как онова, което придобиваме от духовната наука, може да бъде приложено на практика. Нищо таква не се получи. Все едни и същи хора, които през годините са били активни изпращат и материали за вестника. Тежестта в издаването на вестника пада изключително върху плещите на Светла Бисерова и Васил Назъров, които освен ангажимента си в осигуряване на материалите, подбора им, редактирането и техническото оформление се занимават и с преводите от чуждия печат, а толкова много хора знаят чужди езици и биха могли да помогнат, както и в други неща, например дистрибуцията на вестника.

Трудното и понякога с години неизплащане на

членския внос въпреки подканите, също говори за пасивното отношение към обществото. Но това пасивно отношение личи и в други случаи.

През октомври 2005 и декември 2007 година бяха издадени моите книги "Всичко е поправимо само докато живеем" и "Активен живот след смъртта или самота", които предизвикаха голям интерес сред духовно ориентирани български среди и бяха съответно отразени в няколко телевизионни предавания. Книгите имат просветителски характер предначен за масовият читател и по достъпен начин му предоставят антропософските истини. Тези две книги предизвикаха голям интерес към книгите на д-р Щайнер които бях посочила, както и към Антропософията, която се оказва непозната до този момент духовна наука. Наложих се заради читателския интерес да бъдат преиздадени посочените от мен книги на д-р Щайнер, а и други непосочени, които впоследствие, чрез телефонна връзка и писма указвах на по-заинтересуваните читатели. Получавам много писма от благодарни и развълнувани хора, някои от които ще поместим може би в нашия следващ брой, писма, които вярвам ще разтърсят душите и сърцата на повечето антропософски членове. Много са и писмата от интелектуалци с широка амплитуда на интереси, които благодарят за книгите и признават, че за първи път се срещат с науката Антропософия и желаят да знаят повече за този духовен източник.

Получих и няколко писма от различни градове в страната, които споделят че вследствие на моите книги, вече четат в последните няколко години книгите на Р.Щайнер, дори са си образували малки групи и молят за помощ от наша страна относно правилната организация, занимания и развитие на такава група. И тук му е мястото да отбележа, че моят духовен стремеж и усилия вложени в тези две последни книги са благодатно и многократно, далеч над очакванията ми, оценени от масовият читател. Обаче, с изключение само на двама най-близки приятели, от антропософските членове и то от моето най-тясно обкръжение получих не само пасивен, но и хладен прием на моите книги. Не само това. Повечето членове от ръководството на това общество не почувстваха за необходимо поне да прочетат последната ми книга, за да имат мнение какво прави в това антропософско общество някой от членовете му. Ако пък някои от тях са я прочели, нямаше никаква реакция, нито като критика, нито като поощрение. Същото се случи и с по-предишната ми книга "Всичко е поправимо само докато живеем", въпреки, че я подарих лично на някои от тях. "Активен живот след смъртта или самота" не се отбеляза никъде в нашите среди дори като съобщение, нито при съвместните празници, нито в нашия вестник. До голяма степен каквото казах дотук относно моята книга се отнася също и за книгите на д-р Кирова – същото пасивно и незаинтересовано отношение. А книгите ѝ, особено последната "Духовните тела в теб" са истински принос за Антропософията и благодарение на това, че писах за тях в последната си книга и ги споменах при участията си по телевизията, тези мои усилия за реклама дадох

плод. Все повече читатели в писмата си споменават с благодарност името ѝ, онова, което са научили и че са се обогатили от книгите ѝ.

Разбира се, бих могла да премълча тези неща, но този брой има за цел именно отчитане на пропуските и недостатъците в нашата дейност, а неизказаните и несподелили неща водят до видове изкривявания. Ако не се научим на общуване помежду си и открито изявяване на мненията си, се създават условия за вътрешни антипатии и проява на духовен национализъм, нещо непросто за който се смята за антропософ.

Ето защо, когато антропософските членове четат точките 6-та и 7-ма от раздел "Текущо състояние" в анкетата, струва си да отделят някое време за личен размисъл.

От моите собствени впечатления по отношение на антропософския живот в страната, засега най-добре се изявява работата в групи. Поне тези, с които лично съм запозната, функционират с постоянство на срещите и взаимнообмен на информацията дошли по пътища извън тяхната конкретна програма. В ранна есен, аз също ще започна работа с новоформирана начална антропософска група, членовете на която сега подбирам от получените писма на духовно мотивирани читатели.

В целите на антропософското общество, според мен, трябва да стои, преди всичко, не само желание, но и съзнателна отговорност онова което д-р Р. Щайнер ни е оставил като богатство за изучаване да бъде правилно осмислено и приложено на практика. В момента това не тече в правилна посока. Днес повечето антропософи показват само консумативно духовен интерес – всяка нова книга в превод от Рудолф Щайнер, С. Прокофиев или друг световно известен антропософ да бъде лично придобита, лекциите с чуждестранни лектори посетени, каквито и да е листовки и отпечатки появили се чрез нечия инициатива да бъдат получени, препечатани и размножени за лично ползване. Това само по себе си е правилно, но когато придобитата по този път информация не се споделя, разисква и разширява като дейност, се превръща в проява на духовен егоизъм. Нещо, за което Р.Щайнер непрекъснато ни предупреждава.

В антропософските среди не забелязвам сърдечно отношение между членовете, интерес на човек към човека. Много често се усещат силни вълни на антипатия и предубеждение. Това говори, че антропософите четат, консумират получената информация, но малко осмислят наученото, малко прилагат в заниманията си и на практика предложените от Щайнер главни упражнения. Това го няма и личи от начина, по който протичат нашите взаимоотношения, в инициативите за комуникация, в интереса ни един към друг.

Много хора трябва съзнателно да работят на антропософската нива, да отговорят на обърналите се към нас за съвет по социални и лични въпроси или за духовна насока. Д-р Кирова и аз събудихме доста голям интерес към Антропософията, но събуденото доверие трудно се създава, а много лесно се губи. Антропософията трябва да влезне в действие.

Какво искам да кажа с последното изречение, ще се поясня може би в следващия брой на нашия вестник, където бих предложила на вашето внимание откъси от писмата на читателите, онези, които са зов за помощ от най-различен характер. Там са изложени въпроси, на които доста антропософи могат да дадат отговор и да бъдат полезни.

По отношение на препоръките е необходимо много сериозно обмисляне. Без да бъде с лека ръка отхвърляно досега извършеното от УС, явно е, че там се налагат промени. При избора на членовете му трябва да бъдат подтиснати всички лични симпатии и антипатии и да се прояви максимум обективност. Ние сме малко общество и нямаме голям избор за подходящи хора с необходимите качества за дадени длъжности. А тези качества са инициативност, активност, обективност, организационни и комуникативни способности, в някои случаи обезателно изискващи добра компютърна подготовка и способности.

Първоначално видовете длъжности в Управителния съвет трябва да бъдат ясно уточнени и формулирани, както и специфичните функции на дадена длъжност, нещо, което досега не бе съобразявано. Съзнавам, че за 6-7-те години откакто съм член на АОб едва ли познавам всички подходящи за подобна дейност хора, при все по-намаляващото посещение на събранията ни. От моите наблюдения и впечатления бих препоръчала за член на УС Величка Йорданова, както и Васил Назъров, но със задачи в ресор на действие според показаните им вече способности и качества.

Въпреки симпатиите ми към лекторските умения на Радослав Радев, винаги съм го изключвала в представите ми за член на УС, само заради неговата младост. Вярно е, че младостта е много ценен атрибут, където се изисква ентузиазъм, усилия в нови начинания и пресни сили за активност в дадена насока, но също така младостта е опасен фактор при взимането на решения и преценки. Особено в кризисни ситуации. Въпреки това, поради възможността да прочета неговия анкетен лист при сбирка на редакционната колегия преди излизането на настоящия брой, четейки неговите чести декларации за поемане на отговорност и всеотдайност към антропософския живот на страната, бих могла да преосмисля логиката на житейският ми опит и мъдрост. Мисля, че това е въпрос на допълнителен общ разговор, още повече предвид ограничените ни възможности за избор.

Друго мое предложение, което изисква обективен размисъл от членовете е това за Светла Бисерова. Въпреки ограниченията които здравословното ѝ състояние поставя, тя все още активно работи в групата си и в други инициирани от нея курсове и комуникации. Излишно е да изброявам заслугите и необходимостта от нея като опит, съветник и преподавател. Светла Бисерова, както и домът ѝ, досега, а и все още са сърцето на антропософския живот в София. И още – тя ръководи издаването на антропософския вестник. Това са все дейности, за които нито се плаща, нито някой ги отбелязва някъде, но Светла е двигател в антропософския живот. Такъв човек

трябва да бъде член на УС, защото е още активно продуктивен и необходим. Например в длъжности несвързани с движение и пътуване, а като съветник относно стартирането, подготовката и координацията на много неща, тъй като е необходимо УС да следи какво се случва в АОб като проявена дейност от антропософски членове, да инициира и организира събрания, лекции и не само да координира информационния поток вън и вътре в страната, но и да уведомява членовете за цялостната годишна програма за дейността на Гьотеанума, който е сърцето на антропософския живот по земята.

Още нещо. Всички имаме огромното желание за повече лекции, семинари и информатика от чуждестранни лектори, но нека УС първо се допита до членовете за желаните теми на лекциите. Нека тези лекции не бъдат предоставени просто на избора на даден лектор от чужбина, а да посочим нуждата от лекции върху теми, по които ние, антропософите в България търсим светлина, по-добро разбиране и специализирана информация. Например, темата за медитацията според антропософските указания – подготовка, видове, условия и правилно приложение.

Не бих искала да казвам какво Антропософско общество бих пожелала да видя след 10-20 години, защото това означава да дам ход на въображение и мечти. По-важно е сега съзнателно да се преборим с пасивното отношение и да търсим средствата не само за разширяване на знанията си, но и за създаване и развитие на пълноценни топли връзки между членовете, като постоянно се стремим да направим антропософията полезна и достъпна до по-широки кръгове в държавата ни.

— — —

Анкета – Мартин Атанасов

По повод анкетата в последния брой на Антропософски вестн изразявам следното мнение:

В последните няколко години в антропософския живот в България настъпиха някои забележими промени. Инициативите в обществото се характеризират все повече с липса на съдържание, повърхностност и формализъм. Това са инициативи – тук имам предвид т.н. празници, свързани със сезоните – които сякаш се провеждат просто за да се отчете някаква дейност. Това ми напомня за комсомолските ми години, когато трябваше да се изпълняват разни изпразнени от съдържание и смисъл дейности, т.н. комсомолски и пионерски поръчения. Настоящите празници бих нарекъл с името “комсомолско-антропософски празници”. Това е отблъскващо за мен. Смятам, че по този начин тези “антропософски инициативи” – тук визирам особено тези в София – могат да бъдат продължавани до безкрай, но по този начин и последните искри михаилистически дух ще бъдат отблъснати. На тяхно място ще се настанят – и това вече става – същият вид духове, наложили се от времето на комсомола, а именно ариманическите. По-добре да няма инициативи въобще, отколкото номерът да бъде отбиван по този лесен начин.

Съгласен съм, че идеи, предложения и инициативи трябва да идват от членове на обществото, но тон в това отношение трябва да бъде даван от Ръководството. Би могло поне веднъж в годината то да организира семинар или нещо подобно, където да бъде дадено красиво представление на възможностите на антропософията – местна и чужда. Жалко, че Ръководството не е на това мнение, а може би тези хора дори не са в състояние да организират подобно събитие, камо ли да участват в него.

Имам чувството, че сякаш в момента Обществото няма ръководство, или то е някъде “зад кулисите”, в нелегалност. Ние не го виждаме, а само трябва да изтърпим спуснатите от горе негови инициативи. За първи път тази пролет ми се случи да нямам сили, желание и никакъв импулс да отида на Великденския празник в София.

Антропософското общество няма никаква връзка с обществения живот в България, дори по никакъв повод и никога не е взело отношение по събития свързани с него, каквито изобилстват напоследък. Това е много жалко и показва, че освен липсата на екзотеричен поглед върху живота около нас, липсва и езотеричен поглед, обяснение, участие в нещата в света. Човек си задава въпроса: Какво правим всъщност, ние, антропософите?

Спокойно мога да кажа, че нещата зациклиха откакто бе избрано ръководство на Антропософското общество в България. Преди 7 години не беше така. Имаше живот тогава, интерес, ентузиазъм, а сега те отстъпват място на формализма и повърхностността. По този въпрос трябва да помислят хората, които претендират да бъдат водещи в обществото. Нека подчертая, че те не са водещи по неволя, а претендират да бъдат такива, извличайки от това някакви, макар и нематериални, дивиденди.

Накрая бих казал, че в момента АО е точно копие на състоянието на Българската държава. То не е в състояние да надскочи нивото на процесите, развиващи се в нея. А те са тревожни!

— — —

Анкета – Павлина Николова

Аз съм един от най-новите членове на АОб, но от години съм свързана с дейността на антропософското движение. Моето участие е в редовните срещи на биодинамичната група в Стара Загора и в работата по Темата на годината и Мистерийните драми на Р. Шайнер. Забелязвам, че комуникациите между групите са недостатъчно активни, което от една страна се обуславя от чувството на някои членове за принадлежност към собствената група. От друга старана, заетостта на отделните членове възпрепятства активното им включване в живота на АО.

Несъответствията между групите произтичат от симпатиите и предпочитанията на хората, включени в тях. Според мен, не включването в различните групи, а общите инициативи успешно биха довели до сплотяване и съответно до разрастване на АОб чрез разширяване на социалните взаимодействия между групите, в които да се обсъждат настоящите

проблеми на хората или да се практикуват някои антропософски дейности като изработване на биодинамични препарати, например. Също такъв е и приносът на традиционно организирани празници - да стимулират изграждането на цялостно и сплотено общество.

Мисля, че управителният съвет би следвало да регулира тези връзки, но всички инициативи е добре да идват не от него, а от членовете. Според мен, за всеки от нас настъпва момент, в който да поеме отговорността за натрупаните знания и умения, да ги пренесе в служба на времето, в което живеем, и на децата, на които сме толкова необходими. Всеки би могъл да поеме някаква инициатива и да не възпира собствените си импулси да направи нещата, които смята за необходими.

Аз самата бих участвала в организирането и осъществяването на група от АО за определен планински преход или излет сред природата, особено в района на Стара Планина.

Анкета – Паулина Павлова

Здравейте Васил, Величка, Радослав и Светла, Прочетох в "Антропософски вести" за вашата инициатива и поддържам начинанието за обсъждане в Обществото. Казаното от вас в кратките ви статии е много навременно и належащо.

Поддържам казаното от Радо, че азовостта изисква обединителен център, чийто пламък да се поеме от периферията. На нашето Общество наистина му е нужно едно здраво ядро.

Съгласна съм и с Вили, относно повтаремостта при провеждането на годишни събрания. Всеки път изпитвам такива мъчителни чувства, въпреки че се радвам да се видя с хората и да чуя какво казват. Мисля, че както можем да спазим изискванията на Устава, така също можем и като българи да направим нещо ново, красиво и полезно за Обществото в тази насока.

Въпросите на Светла, които трябва да си зададем за дейността и бездействието ни са много парещи и точни, за интереса един към друг и че не сме се събрали да се съдим, а да се разпознаваме. Бих искала да има разбиране към всички така наречени "неактивни" членове, да има индивидуален подход. Не съм активна от гледна точка на Обществото, но в душата и сърцето си винаги ще съм свързана с него. Има периоди в живота на човека, които принципно са по-неактивни, но не и липса на интерес за нещо толкова важно като АОб.

Както казва Васил нека да обединим зрънцата на добра воля и да ги синхронизираме в служба на една обща цел. Но нека и тази добра воля се разпростре за едно индивидуално разбиране на другия човек. Дано това да не ви се стори излишно и досадно. Смятам, че отдръпването на хората се дължи и на липсата на това по-широко разбиране за чувствата и намеренията на всеки един от нас.

Ето моето мнение по някои от поставените в анкетата въпроси:

Текущо състояние

1. Как бихте охарактеризирали накратко антропософския живот в България?

Много затворен от една страна към обществото около нас, защото се случват потресаващи неща, за които трябва по някакъв начин да се изложи антропософската гледна точка. Имаме хора с много знания и красноречие. Иначе хората си мислят, че това е просто така и нищо не може да се промени. И от друга страна към хората в АО, в смисъл, че трябва да се разшири разбирането, относно поведението или настроението на даден член, дали наистина не се интересува от АО или просто, като мен, е в някакъв "неактивен" период, който всъщност е много действен и който аз, например, бих искала да го споделя с хората от Обществото стига това да не предизвика досада и скука.

3. Кои са най-наболелите проблеми в АОб и бихте ли се ангажирали с тяхното решение?

Като проблем виждам нарастващата закостенялост в УС и от там и в Обществото. Проблем е и липсата на здраво ядро или обединителен център, който без тщеславие да работи за АО. Проблем, според мен е и липсата на повече срещи на цялото Общество, на които откровено да говорим, да се изслушваме и заедно да си решаваме всички проблеми, дори и най-досадните.

4. Как оценявате формата, съдържанието и организацията на досегашните инициативи?

Смятам, че всички инициативи са направени с желание и дори нещо да не е било както трябва, то ще послужи като опит за в бъдеще всяка инициатива да се планира и обмисля старателно, а също така и да се привлекат правилните хора за осъществяването ѝ.

5. Как преценявате връзките и взаимоотношенията между УС, работните групи и членовете?

За работните групи не мога да кажа, но с членовете този УС няма някакво особено разнообразие от контакти или изслушване, по-скоро има някакво заклеяване, например, за мен, че не посещавам групите или Първи клас! Аз искам да споделя какво е станало с мен и около мен в този "неактивен" период, но съм убедена, че никой не го интересува. И аз си намирам хората, с които да споделя този мой опит, но това остава извън Обществото. Може би, защото липсва обединителен център! След като УС чака само инициативи от членовете, за какви контакти да говорим.

6. Как преценявате своето участие и принос към живота на Обществото?

Не знам как ще ви прозвучи, но смятам, че съм си свършила работата в Обществото и сега единствено мога да го подкрепям и подпомагам когато е необходимо. Направило ви е впечатление, че не съм, както се казва, от най-активните членове на Обществото. Да, външно погледнато е така, но в мислите ми и в душата ми винаги ще си остане моето или нашето Антропософско общество, за което ме боли или ме е яд и т.н. Информирам се какво става оттука-оттам, чета с радост "Антропософски вести", влизам

в сайта, чета какво вълнува хората във форума.

7. Чувствате ли настоящото АОб като част от вас самите?

Да, чувствам АОб като част от мен и затова бих искала да е най-доброто Общество за всички и за България.

Цели

1. В какво трябва да се изразяват инициативата и доверието в АО?

Първо в създаването на здрав център. През тези 7 години в АОб се оказа, че такъв център липсва, а от там и доверие в Обществото. Периферия без център очевидно не е правилната формула за нас.

4. Трябва ли УС да осъществява езотерично ръководство на АОб?

Да, трябва. УС трябва да е един излъчващ духовен център.

5. Какви качества, характеристики и опитности трябва да притежават членовете на УС?

Смятам, че ръководството на УС трябва изцяло да се смени и в него да влязат повече млади хора. Членовете на УС би трябвало сами след дълбок размисъл за собствените си възможности, както и за поемането на тази отговорност, напълно свободно да поискат да станат членове на УС на АОб и да поемат тази отговорност пред всички членове на Обществото.

6. Откъде трябва да извира инициативите?

Инициативите трябва да извира и от двете страни, от УС и от членовете на Обществото. Тогава ще се създаде взаимно доверие, че инициативата на УС е нещо добро за всички, а инициативите на членовете се приемат от УС с обич и доверие.

7. Какво АО бихте искали да видите след 10-20 години?

Със здрав духовен център излъчващ стабилност и достойнство, със собствени антропософски книжарници в България, с добре илюстриран "дебел" вестник или списание, в които да се разискват актуални събития и теми.

Средства

2. Посочете конкретни стъпки за разширяване, задълбочаване и оживяване на антропософския живот!

Моето виждане по този въпрос е, че са необходими повече срещи на цялото Общество, на които да се обсъжда всичко възможно, от което имат нужда членовете. Убедена съм, че всеки има едно или две неща, които смята важни за обсъждане, а общото събрание или големите празници не са мястото за това.

3. Доколко сте готови за промени в АОб и УС?

Промяна трябва да има, защото ще станем Общество с бройка членове, които трудно си плащат членския внос и без никакъв духовен живот. Това вече е тревожно.

5. Посочете конкретни хора, които според вас са най-подходящите за работа в УС и аргу-

ментирайте предложенията си!

Засега не мога да предложа конкретни хора. Мисля, че в душите на членовете на Обществото постепенно и с размисъл трябва да се оформи ясно решение, че точно този конкретен човек трябва да влезе в УС. А за да стане това самите желаещи да станат членове на УС трябва да преминат през дълбок размисъл за това могат ли да поемат тази отговорност.

6. Смятате ли за уместно да потърсим юридическа помощ от чужбина за осъществяване на необходимите промени?

О, не, защо? Нямаме нужда от помощ от чужбина. Имаме много отговорни, знаещи и достойни членове. Необходими са много общи срещи, много разговори и както каза Ханс Хаслер, при учредяването на АОб, ако се налага ще се караме и викаме, но накрая трябва да се разберем. Не можем да продължаваме по този начин повече. Нека следващият седем годишен цикъл да бъде и едно новоучредяване на АО на едно по-високо ниво.

7. Направете предложения за подобряване на финансовото състояние на Обществото!

Личното ми мнение за събирането на членския внос е, че би трябвало в Устава ясно да е казано, че например, ако в рамките на две или три години не се плаща членския внос, членството в АОб отпада. Мен никой не ме е помолил да помогна с членския внос, защото явно го смятат за унижение или не знам какво. Понякога са необходими и по-твърди мерки, защото сме хора и защото трудно се постига разбиране за някои неща.

Чудесна беше идеята за подпомагане на Валдорфското училище с организирането на благотворителен концерт. За важни инициативи би могло да се организират такива благотворителни концерти, на които да се канят известни изпълнители и артисти.

Анкета – Радослав Радев

Текущо състояние

1. Как бихте охарактеризирали накратко антропософския живот в България?

Като един тлеещ огън, от който отвреме-навреме се надигат искри, но те не успяват да се превърнат в един истински горящ и стабилен пламък, способен да устои на проблемите, пред които ни изправя външният свят.

2. Кои фактори от външния социален живот въздействат върху антропософския живот?

На първо място това са апатията и затвореността – вече много отчетливо се забелязва как все повече антропософи (и дори цели групи) работят предимно самостоятелно, без да изпитват някакъв искрен и дълбок интерес към други антропософи (групи, инициативи). Все повече хора се затварят в собствените си "антропософски черупки" и не желаят да излязат от там (понякога напълно основателно), но за съжаление това води до все по-голяма социална криза вътре в самото Антропософско Общество. Например, все по-малко хора идват на годишното

общо събрание и на общите празници, ако са извън града, в който живеят.

3. Кои са най-наболелите проблеми в Антропософското Общество в България и бихте ли се ангажирали с тяхното решаване?

3.1. Социалният проблем – решаването му може да стане пълноценно само с активното съдействие на ръководството на Обществото, като се организира колкото се може повече форми на социална дейност между самите антропософи.

3.2. Езотеричната работа, която се свежда основно до четене и дискутиране на едни и същи книги по един и същ начин години наред, без внасяне на нещо ново като съдържание или метод на работа. Израз на това са все по-редките собствени изводи, заключения и разбирания на антропософите и почестото рецитиране на Щайнер вместо внасянето на някакъв поне малък личен принос към Антропософията.

3.3. Почти пълно неразбиране на импулсите на Коледната Конференция от 1923/1924 год. и най-вече неразбиране на факта, че от онзи момент насам Антропософията и Антропософското общество трябва да се разглеждат като напълно обновени. Вместо това масово се работи по начин, характерен за антропософския живот отпреди Коледната Конференция.

3.4. Вероятно за мнозина следното ще бъде много спорно, но все пак ще го напиша: Най-големият проблем е това, че за огромната част от антропософите най-важното в живота е професионалният и семейният живот и едва след това антропософският. И още по-лошото е, че това лицемерно се оправдава с думи на Рудолф Щайнер. Докато един достатъчен брой хора в България не поставят Антропософията над всичко останало в своя живот и не започнат да правят необходимите лични жертви, аз лично не вярвам, че горните проблеми ще бъдат решени. Колкото до мен – да, бих се ангажирал с тяхното решаване с всички сили, с които разполагам на този етап.

4. Как оценявате формата, съдържанието и организацията на досегашните инициативи?

Колкото по-назад се връщам в спомените си, толкова тези инициативи ми се виждат по-добре организирани, посещавани от повече хора и изпълнени с повече живот и ентузиазъм. В това отношение те имаха не толкова по-добра форма или организация, но определено имаха по-дълбоко и топло съдържание от сегашните. През последните 4 години този ентузиазъм все повече започва да спада и инициативите на самото Антропософско Общество добиха един рутинен характер (годишните празници, общото събрание, лекции на гости от чужбина). Успоредно с тях се развиваха практически инициативи, които като че ли придобиха много по-добра форма и съдържание – напр. Валдорфската инициатива и социалната терапия. Но те остават извън Обществото и не са дълбоко свързани с него.

5. Как преценявате връзките и взаимоотношенията между управителният съвет, работните групи и членовете?

Честно казано ги оценявам като трагични. Вътре

в отделните антропософски групи често възникват наистина топли и искрени взаимоотношения между хората, но те не успяват да надхвърлят това тясно ниво и да се превърнат в нещо по-голямо в национален план. Рядко например някой антропософ от Стара Загора ще си направи труда да отиде до София или Варна да посети тамошния антропософски живот просто така, от елементарен човешки интерес. От друга страна, погледнато отгоре, управителният съвет също не засвидетелства някакъв искрен и деен интерес като цяло към работните групи – не знам някой член на управителния съвет да е посетил антропософските групи в Пловдив или Ямбол. Според мен може да се каже, че тези връзки и отношения имат един по-скоро формален характер.

6. Как преценявате своето участие и принос към живота на Обществото?

Като недостатъчно – определено може да се желае много повече, но все пак, колкото и да е нескромно, мисля, че не е пренебрежимо малко.

7. Чувствате ли настоящото Антропософско общество в България като част от ВАС самите?

В месеците преди да стана член на Антропософското общество аз действително успях да почувствам Антропософското общество като част от самия мен – и това бе един от мотивите ми да подам молба за членство. Но под "Антропософското общество" аз чувствам идеята – или по-скоро идеала – на Антропософското общество, а не толкова неговото конкретно представяне в земния свят в настоящия момент от време. Определено има аспекти от живота в Обществото, с които категорично не мога и не искам да се отъждествя, но бих желал да работя за превръщането на Антропософското общество в идеала, в името на който го основа Рудолф Щайнер на Коледната Конференция 1923/24 год.

Цели

1. В какво трябва да се изразяват инициативата и доверието в Антропософското Общество?

Инициативата трябва да се изразява в готовността за поемане на лична отговорност за дадените предложения за инициативи, а не само те да се приказват – ако се прегледат резюметата от последните общи събрания ще се види, че са пълни с изказани идеи, и че почти нищо от тях не е реализирано. Когато прави едно предложение, човек наистина трябва да живее с него продължително време, а не само да се изказва емоционално и патетично и след това да го забрави.

Доверието може да възникне само на основата на познанието на другия човек (хора). Когато си общувал с един човек и познаваш неговия характер и качества, тогава ти можеш да му се довериш за едно или друго нещо. В това отношение, доверието не се появява от нищото – то трябва да бъде предшествано от един процес на опознаване. Но опознаване има, когато има интерес и общуване. А тъй като в момента в Антропософското общество няма особен социален интерес и общуване, то напълно нормално няма и доверие.

2. Какви са вашите препоръки относно формата, съдържанието и организацията на антропософските инициативи?

2.1. Да бъдат обявявани навреме – т.е. поне два-три месеца преди самите мероприятия.

2.2. Да има програма с уточнени часове, която да се спазва и да не се размества и променя в последния момент.

2.3. Програмата да бъде добре обмислена и да има хора, които съзнателно са се ангажирали с нейното създаване и подреждане.

2.4. Да бъдат канени и насърчавани хора, които могат да внасят нови елементи в тези събития.

2.5. Да има незадължителна входна такса, срещу която да се издава малка цветна брошура с деня, програмата на събитието и благодарност към гостите за присъствието – т.е. от събитието за всеки човек да остане нещо за спомен.

2.6. Лекциите да се записват с диктофон или поне с подробни записки, които накрая на годината да се издават – официално или неофициално – заедно с впечатления на участниците за самите събития. Така всяка година ще се формира една своеобразна история на антропософския живот.

3. Какви са функциите и задачите на управителния съвет в организирането и координирането на антропософския живот?

Изключително големи – управителният съвет трябва съзнателно да поема и носи инициативата и отговорността за антропософския живот. Разбира се, той не може да налага възгледи и решения, но трябва да проявява постоянна активност и да внася ентузиазъм в антропософската дейност. Управителният съвет трябва да бъде като едно пулсиращо сърце, движещо оживотворена кръв към останалата част от организма на Антропософското общество, където тя да се влива. Също така, той трябва да бъде езотеричният център на антропософския живот – да бъде една антропософска група, в която се разглеждат от една страна най-дълбоките въпроси за същността на самата Антропософия, и от друга – предизвикателствата на съвременния свят и значите на времето.

4. Трябва ли управителният съвет да осъществява езотерично ръководство на Антропософското Общество в България?

Да, в смисъла на формулирането на ясни и точни езотерични задачи пред Антропософското Общество – например:

- Разбирането на Коледната Конференция от 1923/24 год.
- Смиשלът и значението на първия окултен клас.
- Необходимото обновление на антропософския живот в XXI век.

Също така управителният съвет е центърът, който свързва Антропософското Общество на Земята с Духовните Същества, стоящи зад него в духовния свят, и става носител и реализатор на техните сили и намерения.

5. Какви качества, характеристики и опитности трябва да притежават членовете на управителния съвет?

- Себеотдаване – това трябва да са хора, готови да

посветят без остатък себе си в служба на Антропософското Общество.

- Сърдечност – т.е. възможност за поддържане на топли и приятелски отношения в управителния съвет въпреки възможните разногласия и конфликти.
- Откритост и искреност – липса на страх за открито назоваване на проблемите и на предложенията за тяхното решаване.
- Вътрешна сила, която може действително да доведе до обновление на антропософския живот.

6. От къде трябва да излизат инициативите?

В настоящия момент от време и вземайки предвид състоянието на Антропософското Общество в България – определено от управителния съвет. Ако тези инициативи бъдат плодотворни, тогава към тях след време ще се присъединят и други, идващи от членовете.

7. Какво Антропософско Общество бихте искали да видите след 10-20 год.

Едно не толкова голямо, колкото силно и вътрешно стабилно Общество, готово да посрещне бъдещите предизвикателства на променящата се цивилизация, както и да даде възможност за избор на онези човешки души, които не искат да бъдат част от външното материалистично общество.

Средства

1. Посочете форми на организационна работа, в които бихте се включили!

- Участие в нов управителен съвет.
- Съдействие за по-голяма информираност за антропософски мероприятия чрез сайта на Обществото и интернет.

2. Посочете конкретни стъпки за разширяване, задълбочаване и оживяване на антропософския живот!

- Почти пълна промяна на управителния съвет.
- Провеждане на чести разширени заседания на управителния съвет с активни членове на Обществото и обсъждане на конкретни инициативи с тях.
- Създаване на единна антропософска библиотека, включително с книги на чужди езици, и с възможност за разпечатка и копиране на книгите срещу заплащане.
- Създаване на фонд за подпомагане на антропософи в по-тежко финансово положение.

3. Доколко сте готови за промени в Антропософското Общество в България и управителния съвет?

Възможно най-много.

4. Какви нови инициативи бихте предложили и/или подкрепили с лично участие?

Виж отговора на въпрос 2 – бих се ангажирал лично с всяка една от предложените инициативи.

5. Посочете конкретни хора, които според вас са най-подходящите за работа в управителния съвет и аргументирайте предложението си!

- Величка Йорданова – заради нейната доказана активност в областта на Валдорфската педагогика и практичен поглед над нещата.

▪ Васил Назъров – заради неговата досегашна активност като касиер и член на управителния съвет, редактор на “Антропософски вестн”, и заради неговата толерантност и готовност за компромиси в името на общата цел.

▪ Димитър Димчев – като един от най-старите антропософи в България, човек с огромен опит и познания, лектор на окултния клас и личност, която има уважението на много голям брой от членовете на Обществото.

▪ Радослав Радев – като представител на по-младото крило в Обществото и най-вече заради неговия нездрав ентузиазъм в антропософската дейност.

6. Смятате ли за уместно да потърсим юридическа помощ от чужбина за осъществяване на необходимите промени?

Не – вярвам, че трябва да се справим сами.

7. Направете предложения за подобряване на финансовото положение на Обществото!

Финансовите трудности може да се разгледат от три страни:

- Като материален израз на трагичния езотеричен и социален живот в Обществото.
- Като проява на факта, че членовете не виждат голям смисъл да подпомагат финансово Обществото, защото не виждат конкретната полза от това.
- Поради недоверие в компетентността на управителния съвет да управлява поверените му средства. Аз лично не правя дарения на Обществото точно поради тази причина.

Конкретни предложения за подобряване на финансовото състояние:

- Промяна на управителния съвет до такъв, който да положи усилия да спечели доверието на членовете като покаже, че наистина управлява пълноценно финансите на Обществото и да ги стимулира да правят дарения.
- Конкретност – да не се искат пари просто така, а напр. във всеки брой на вестника да излиза конкретна информация: “Необходими са ... лв. за климатик на залата на Обществото, ... лв. за подпомагане на членове в затруднено финансово положение и т.н.” Така всеки антропософ може сам да избере за какво да дава парите си и после да види ползата от тях.
- Всички антропософски мероприятия да бъдат незадължителен вход, който винаги да бъде по-висок от разходите за събитието. Но с това е свързано моралното задължение на организаторите на събитието то да бъде изпълнено с дълбоко духовно съдържание, така че всеки посетител да остане удовлетворен и да плати необходимата такса с желание и благодарност, а не по принуда.

— — —

Анкета – Светла Бисерова

Всеки антропософ знае, че Антропософското общество е общност на инициативата и доверието. Знаем също, че злото е винаги активно и ако ние искаме, бидейки на страната на доброто, да допринесем нещо за неговата победа, трябва също винаги да сме активни и будни. На всички ни е ясно каква голяма вътрешна работа е необходимо да извърш-

ва всеки от нас, за да държи активна волята си за действие. Но колкото и да е трудно – трябва!

И тук можем да си зададем въпроса: "Имаме ли смелостта да се поставим в тази крайно уязвима позиция да говорим открито, както за проблемите, така и за задачите и за намеренията? Нашата откритост обаче, която би ни направила уязвими, е израз на доверие към останалите, доверие, че те ще разберат, ще се отърсят от личните си комплекси, страхове и едностранчивости и ще откликнат. Тъй като тук става въпрос за неща, които засягат не само тях, не само нас, но и всяка отделна личност като част от човечеството. Нека не забравяме, че откритостта създава и поддържа доверието.

И сега, ако отнесем тези разсъждения към нашата конкретна работа, можем да разберем, че ако искаме да вършим нещо сериозно във и чрез Антропософското общество, трябва да овладеем нашите симпатии и антипатии. Конкретно при избирането на членовете на Управителния съвет. Независимо колко приятен или неприятен може да ни бъде този или онзи от предложените хора, ние сме длъжни да вземем предвид преди всичко неговите качества и способности да извършва определена работа. Затова предлагам на вниманието на антропософската общност в България за обмисляне извършването на следните дейности свързани с функционирането на АОБ:

- Учебна и медитативна работа вътре в Обществото (В Школата за духовно развитие е в процес създаването на международна група за медитация и учебен курс по медитация)
- Разширяване на АОБ и развиване на връзките и взаимоотношенията между групите и отделните членове
- Административно-организационна сфера
- Популяризиране на Антропософията сред външното общество и връзките с него чрез лекции конференции, семинари и т.н.
- Представителство в чужбина и връзки с другите антропософски общества
- Информационно обезпечаване за антропософското движение у нас и в света и за развитието на Антропософията и др.

Далеч съм от мисълта за точно и изчерпателно изброяване на всички функции, задачи и задължения на УС. Нека всеки даде своя принос в обсъждането на този въпрос. Аз само ще направя няколко предложения за евентуални бъдещи членове на УС, като се опитам да се обоснова:

- Георги Акабалиев за председател. Със своята задълбочена антропософска подготовка, търпение, позитивност, самообладание и спокойна разсъдителност той може да бъде един чудесен координатор и обединител на антропософските инициативи и членове. Негово задължение са също членството в АОБ и връзките с Гьотеанума.
- Д-р Димитър Димчев, който да отговаря за учебната работа, развиването на медитацията и антропософското съдържание на инициативите и дейностите.
- Величка Йорданова като представител на АОБ в чужбина. Знае отлично немски език, умее съвърше-

но точно да анализира и изразява ситуацията, проблемите и задачите. Притежава изключително чувство за отговорност, мобилност и социално чувство. Така че можем да вярваме, че ще има готовност да посещава срещите на генералните секретари и да ни уведомява за тяхната дейност и да представлява достойно АОБ пред приятелите ни в чужбина.

- Йордан Димитров, който и без това се занимава с издателството, да отговаря също и за разширяването на АОБ, развитието на групите и връзките между тях и да бъде касиер на Обществото. Не бива да се лишаваме от неговата динамичност.

- Васил Назъров за малкото време, откакто е сред нас, доказва забележителните си организаторски способности, динамичност, прецизност и широта. Така че той би могъл да изпълнява задълженията на секретар и организатор на срещите, празниците, посещенията на чужденците и другите мероприятия в София.

- С информационната дейност и работата с младежите би трябвало да се заеме някой млад човек, който работи отлично с компютър.

На Годишното събрание на Всеобщото антропософско общество Пол Макай е подчертал, че Антропософията не трябва да живее само в личното вътрешно развитие и обучение, а да промени социалната структура на света. Знаем, че това искаше и Щайнер. Но какво означава това за ръководителите на антропософското общество по отношение на способността им за съждение и взимане на решения? Нужна е зрялост. И това е въпрос, който има духовно значение.

Нека да помислим по тези аспекти на дейността ни.

Анкета – Татяна Благоева

Текущо състояние

1. Как бихте охарактеризирали накратко антропософския живот в България?

Като здравословен и много интересен процес на развитие.

2. Кои фактори от външния социален живот въздействат върху антропософския живот?

Не смятам, че е възможно да влияят само определени фактори, изхождайки от холистичния принцип за битието.

3. Кои са най-наболелите проблеми в АОБ и бихте ли се ангажирали с тяхното решаване?

Не смятам че има проблеми, а по-скоро елементи за усъвършенстване и по-добра организация. На този етап от живота ми работя по тях главно вътрешно и индивидуално и мечтая за времето когато ще стана физически активна за АОБ.

4. Как оценявате формата, съдържанието и организацията на досегашните инициативи?

Като чудесни и подлежащи на усъвършенстване.

5. Как преценявате връзките и взаимоотно-

шенията между УС, работните групи и членовете?

Като подлежащи на развитие и зависещи от конструктивността на общността.

6. Как преценявате своето участие и принос към живота на Обществото?

Бих искала да е много по-активно.

7. Чувствате ли настоящото АОБ като част от ВАС самите?

Да.

Цели

1. В какво трябва да се изразяват инициативата и доверието в Антропософското общество?

В развиване на вътрешна общност и положителни действия навън.

2. Какви са вашите препоръки относно формата, съдържанието и организацията на антропософските инициативи?

Навременна и достъпна информация.

3. Какви са функциите и задачите на УС в организирането и координирането на антропософския живот?

Вътрешна (духовна) и външна (физическа).

4. Трябва ли УС да осъществява езотерично ръководство на АОБ?

Ако е възможно.

5. Какви качества, характеристики и опитности трябва да притежават членовете на УС?

Не се наемам да отговоря на този въпрос.

6. От къде трябва да извират инициативите? От живота.

7. Какво Антропософско общество бихте искали да видите след 10-20 г.?

Жизнено.

Средства

1. Посочете форми на организационна работа, в които бихте се включили!

В момента отново съм на лодка в бурен океан, но по принцип винаги когато съм тук: с превод (писмен и устен), организационна - след есента, надявам се, биодинамично земеделие.

2. Посочете конкретни стъпки за разширяване, задълбочаване и оживяване на антропософския живот!

Смятам, че сме по пътя и необходимите стъпки са въпрос на потребностите на общността и обществото. Нямам толкова дълбок поглед върху това в момента.

3. Доколко сте готови за промени в АОБ и УС?

В случай, че общността го желае, защо не. Стига да знаем какво искаме.

4. Какви нови инициативи бихте предложили и/или подкрепили с лично участие?

Ще мога да отговоря през есента.

5. Посочете конкретни хора, които според вас са най-подходящите за работа в УС и аргументирайте предложенията си!

За това ми трябва време, пък и не познавам всички толкова добре.

6. Смятате ли за уместно да потърсим методическа помощ от чужбина за осъществяване на необходимите промени?

Би могло, но това е наша отговорност и решението. Само съвет от изключителна духовна компетентност и опит е добре дошъл.

7. Направете предложения за подобряване на финансовото състояние на Обществото!

Трябва да помисля. Но по принцип смятам, че има хора, които са добри в такива дейности. Въпросът е има ли такива сред нас, за да се заемат с изработването на стратегията.

Анкета – Татяна Тодорова

Текущо състояние

1. Как бихте охарактеризирали накратко антропософския живот в България?

Антропософският живот в България, въпреки че е ограничен в няколко големи града и шепи привърженици на учението на Рудолф Щайнер, съществува реално и се характеризира с умерен ентузиазъм, отдаденост, искреност, макар и в рамките на периодични сбирки с лекционен курс, дискусии, разширяващи се форми на арт кръжоци, опити за занимания с евртимия и биодинамично земеделие. Доста ограничени публични дискусии, гостуващи лектори от страната и чужбина. Несъмнен принос за контактите на антропософите в България имат вестникът и антропософският сайт.

3. Кои са най-наболелите проблеми в АОб и бихте ли се ангажирали с тяхното решаване?

- Липса на добра комуникация м/у групите в България.
- Не особено добро общуване м/у самите антропософи.
- Липса на достъп до световни антропософски инициативи, средища, новоиздадена литература, водещи дейци и други съмишленици.
- Липса на публични изяви от страна на АО и достъп на външното общество до ценностите и смисъла на антропософията.

4. Как оценявате формата, съдържанието и организацията на досегашните инициативи?

Допада ми непосредствеността на съвместните ни срещи, формите с излет сред природата, срещите с антропософи от други страни и особено формите work-shop.

6. Как преценявате своето участие и принос към живота на Обществото?

Определено моето участие е твърде пасивно, но това не значи, че не е дълбоко съпричастно, изучаващо и искрено.

7. Чувствате ли настоящото АОб като част от ВАС самите?

Да, АОб е много значимо за мен. Няма моя инициатива дори моя постъпка, която по някакъв начин да не е съобразена с общите стремежи, морал и цели на това общество.

Цели

1. В какво трябва да се изразяват инициативата и доверието в Антропософското общество?

Инициативата би трябвало да е следствие от дълбокото разбиране и овладяване смисъла на антропософията. В противен случай би била вредна за участниците в срещи и сеанси или просто би се плъзнала по повърхността на психо-социални контакти и артистични изяви.

Доверието би могло да съществува само като следствие на точното, искрено, задълбочено изучаване същността на учението на Рудолф Щайнер - осмисляне и прилагане на Христовия импулс в цялата работа на антропософското общество.

2. Какви са вашите препоръки относно формата, съдържанието и организацията на антропософските инициативи?

Нека да бъдем по-близо до същността на Духовната наука във всички инициативи. По възможност да се черпи от извора с хора с опитности и по възможност с познания от световната антропософска школа.

3. Какви са функциите и задачите на УС в организирането и координирането на антропософския живот?

УС е координатор и изпълнител на взети съвместни решения. Нека се опитваме да разбием модела на очакване някой да ни води и да поема отговорност вместо нас. Да има потенциала да предоставя нови идеи и събира мнения на членовете с оглед правилни решения.

5. Какви качества, характеристики и опитности трябва да притежават членовете на УС?

Смиреност, осъзнатост, скромност, готовност за служене, ясни и правилни мисли, откритост, комуникативност.

6. От къде трябва да извират инициативите?

От всички членове, както и копиране на чужд опит.

7. Какво Антропософско общество бихте искали да видите след 10-20 г.?

Много по-многочислено, младо, активно, с много инициативи, позитивно, владеещо духовни опитности, с любов към изкуството, творещо изкуство, състрадателно, свободно, водещо в обществените процеси и живот.

Анкета – Христина Ангелова

Езотеричната мъдрост, духовните истини са били доверявани на хората от древността до днес под различни форми и начини, съответстващи на нивото на развитие на човечеството. Ала общото е, че това винаги е ставало чрез подготвени човешки души. Души, подходящи и способни да оживят в себе си и пренесат във времето езотеричния импулс. Днес тази задача е поверена на членовете на Антропософското общество. Смятам, че като цяло във всички свои инициативи Обществото се справя

успешно и откликва правилно на апела на времето, идващ от Духа към човека, както и с предизвикателствата, породени от затрудненото общуване между членовете, между групите, липсата (доскоро) на собствена база или клуб. Какво още можем да направим? Да изискваме от себе си умереност в преценките и отговорност за всяко действие, за всяка казана дума. Трябва да се научим да усещаме в душите си гласа на Духа, на Истината, да го долавяме, разпознаваме и следваме. Така този глас се превръща в мощна морална сила, в импулс, който изпълва живота ни и го направлява. Но заедно с това се ражда и гласът на съвестта. Защото най-лесно е да критикуваме, да се изправим срещу света и да извикаме, че не сме доволни от някого или сме разочаровани от нещо. Ала доблестното човешко поведение изисква в тишина и смирение, с безкомпромисна честност да направим анализ и равностметка на собствения си живот, да решим по какъв начин и с какво можем да допринесем, да сме полезни за общата работа. И сега в Обществото ни има личности, изградени и утвърдили се с времето, на чийто опит и рутина всеки може да се довери и да ги следва. И ако искаме по-добро бъдеще за нашето Антропософско общество, трябва да сме готови смело да погледнем напред, когато личната съдба на всеки един от нас ще бъде вградена в цялостното общочовешко развитие по начин, най-подходящ за осъществяване на бъдещите духовни цели на човечеството, т.е. да бъдем предани на Духа, да се стремим да живеем в Истината, което е най-доброто за всички. Аз вярвам в това.

Подарък

Аз не знаех защо съм на този свят родена
и не знаех защо съм дошла;
Мислех, че съм само Божие откровение –
една малка божествена искра;
Сега зная защо съм на този свят родена,
вече зная защо съм дошла.
Да! Аз съм Божието откровение,
както и вие сте това.
Да! Аз съм малка искрица от Бога.
Заедно с хилядите дошли със мен.
Какво мога и какво запалих –
ще разбера в утрешния си ден.
Ще се превърна ли в огнен пламък,
пламтящ във мечата на Михаил;
или ще угасна в страх и неверие
без себе си да съм преоткрила?...
Това не зная. Но зная вече:
Аз съм , която мога това
и се надявам да няма сила,
в която сломена, със страх да се спра.
Защото вярвам, че той е в мене
и аз във него съм – знам!
И дори всеки ден да умирам –
пак ще възкръсвам с плам!

Росица Левашка

Споделено от дейността на антропософска група “Михаелова ковачница” от Варна

Здравейте приятели!

Редовното си занятие миналата събота група Михаелова ковачница завърши с представление в синхрон с годишното време.

Не знам дали във вътрешността на страната е така, но на брега на Черно море има един тънък и кратък момент, когато първото и единствено разцъфнало дърво е бадемът. Това винаги предизвиква особени чувства. Каня ви да споделите тези чувства с нас.

Вятърът и цъфналият бадем

/драматична мартенска картина/

Действащи лица:

Четец, Неразцъфнали дървеса,
Вятърът, Цъфналият бадем

Четец:

Измито небе,
Слънце сред облаци
И светлина, от която –
Ярки и сумрачни –
Цветовете в душата
Искрят и блестят.

В неразцъфнали дървеса
с привидно голи клони
влиза Вятърът.

Вятър – от напор –
Се шумва сред клони,
Които ей тъй – безполезно –
Стърчат.

Пояснение:

Вятърът не знае - тези клони,
Негласно и тайнствено,
Набъбнали, дори напъпили
Докато е спал!
А сега - фучи, напада...

Вятърът:

Фию-ю-ю!...

Четец:

Ала – миг –

Пауза. Вятърът замира
като омагьосан
под Цъфналият бадем,
фученето преминало
в молитвен стон.

Вятърът:

О, моля пощада!

Свлича се на земята.

Четец:

Припада разломен
В несвят и без спомен
Под сложно уханен
Разцъфнал от корен
Първично безспорен
Бръмчащ, музикален
Бадемов цвят.

Цъфналият бадем излъчва ухане,
а пчелите в него работно и нежно
жужат.

Завеса.

14.03.2008 г. Варна, Дарина Шентова

Излизане

В Навечерието на Великден антропософска група “Михаелова ковачница” организира приятелски кръг-разговор на тема “Какво е за мен Възкресението?”. Поканата бе отправена към всички заинтересовани. Въведението в темата бе художествено изпълнено на базата на мистериите традиции като бе подчертана разликата в съдържанието на Великден до и след Мистерията на Голгота. Трите стъпки – Смърт, Спокойствие на гроба и Възкресение – бяха охарактеризирани като настроение на природата и душата с три лирични произведения на фона на гледката на три клонки – жълто-есенна унила, зимно-гола, но криеща кълн под снежно покривало и пролетно-възторжена, ликуваща, разлистена и цъфнала...

След това думата имаше всеки желаещ от присъстващите.

Тази проява на група Михаелова ковачница отразява качествено ново равнище в нейната работа. Новото е ИЗЛИЗАНЕТО на приятелския кръг навън и свързаната с това отговорност.

Планира се тези срещи да се провеждат ежемесечно, а кодовото название на работната група е “Светулка”.

Христос Воскресе!

Посоките

Здравейте приятели,

Харесвам призива за обсъждане физиономията на АОб. Мога да говоря за себе си и за групата “Михаелова ковачница”. Спрых вниманието на групата, че се започва обсъждане във вестника. Аз обаче бях подготвила свои въпроси, което даде нужната – приземена – насока на размислите. В резултат имаме нов кандидат член на обществото – Дафина Стоянова, в христовата възраст, която наричам Дафне. Тя даде и “предложение за първа стъпка на междугрупов антропософски живот” във форума на сайта, позовавайки се на цитати от обръщенията на Р. Радев и В. Назъров и материала за тамплиерите във вестника – мисля, че си струва да се напечата цялото (на стр. 5, б.р.).

Михаелова ковачница организира един изклю-

чително плодотворен семинар под ръководството на швейцарския художник Фредерик Щьокли и две важни в контекста на духовния живот на Варна лекции на Радослав Радев.

Сега сме в новия етап ИЗЛИЗАНЕ, за който споделям в отделна бележка.

Тъй като по силата на обстоятелствата антропософският живот е и по всяка вероятност ще бъде организационно по-силен в югозападна България, нямам никакво намерение да тъгувам поради този факт. Напротив, това усилва възможността ни да действваме съобразно нуждите на място. Нека само да има отклик на нашите инициативи в бъдеще!

Дарина Шентова - Дете на Черно море и ръководител на група Михаелова ковачница.

Еньовден – 2005

(и пълнолуние)

На Дафне

Обърнаха се нещата.
Умът и волята се събраха
В средата на тялото
В средата на лятото
В средата на деня.

Пладне – опозиция на среднощието.

Там, на Полярния кръг, в Лапи,
На Петдесятница, Среднощието бе Светлина.

Тук, сега, в долината на тракийски цар
И в подножието на героичен връх
В центъра на Бокала
(където по план бе антропософската среща)
Среднощието дойде по пладне, в будност,
Бяхме само две
„Където са двама, събрани в моето име,
там съм и аз“... Богочовекът в нас.
Ти беше приела Щайнер Мъдрецът отляво на Христа
(Макар че ги нямаше Антропософите)
Но Розенкройц неуловимо бе помежду ни
Като преградна стена...

Дъното на Бокала бе тъй обширно
А върховете край нас тъй многобройни
Всеки връх – като отговор на въпрос

Задай ги – въпросите
Попитай ги – върховете

Тогава бокалът ще се изпълни като Светия граал
А ти ще станеш връх - отговор на въпрос,
Изкупеният Парсифал или падналата стена
с името Розенкройц.

Дарина Шентова, 27.06.2005 - 2008

Преминаването

Обикновено не се задържам много на Земята.
Свършвам си работата – и обратно. Но този път,
като жена, задържаха ме дела от любов, дела от

дълг, дела от чудодейни чуденки и така – разкъсвана на безброй парченца, в търсене и изработване на трудна цялостност, някакси се удържах и Земното все повече си го нагаждах към Небесното, нагаждах го по свой вкус, дялаха го, дълбаех го, заглаждах го – защото Богът мой, Господ мой, Слънчевият Бог Христос бе тук и всяка гънка по Земята и около нея Го повтаряше, Го създаваше, Го пресъздаваше и тъй Го даряваше на простосмъртните, на тия, гдето Го съзнаваха... Не бях сама - след повече от сто години самота...

И нямаше значение къде съм – шом Аз съм!

Радара Женшенова

Екзотеричността на света и езотериката

"Да представляваш антропософията не значи да отговаряш системно на всички жизнени въпроси, а от индивидуалните си способности да представляваш антропософските практики в света."

Скъпи читатели, Антропософското общество участва в съдбата на нашето време, в което много хора си задават въпроси от традиционен характер, без да осъзнават тяхната връзка с личната им индивидуална задача. Същото се отнася и до институци-

ите, основани на антропософски идеали. Те все още се борят за своята антропософска природа, въпреки че нашата съвременност прогресира.

На втори план често стои въпросът: "Как да свържа моята ежедневна работа с антропософията? Имам ли желание да се откъсна от всяка съществуваща форма на груповия светоглед за съгласуваността на принципите с чувствата. Известно е колко плодотворно влияе, колко сили дава духът на антропософията, как той насочва към същественото и разкрива способностите. Ние можем да забележим колко бързо този дух се отдръпва, ако едностранчиво изкривяваме антропософията, ако я превръщаме в остаряла идеология или я свеждаме до филистерска самоцелност. Също така, когато се съмняваме в духовната наука на Рудолф Щайнер, възниква въпросът, съществуват ли достатъчен брой хора, които могат да приемат като даденост реалността на инкарнацията. Важно условие, за да се потвърдят необходимите способности за диалог, е свободната и в същото време тясна обвързаност с антропософията.

"Свободно" значи критично отношение към антропософската конвенционалност и отхвърляне на създадени авторитети. А обвързано значи уважение към антропософската идентичност и съзнателно отношение към нея. Това изграждане на съзнателно отношение към нея е онзи път от упражнението, в основата на който стои одухотворяването на мисленето. Всичко това не изключва чувствата и волята, а ги издига на друга степен. Цялото съдържание без

изключение трябва да бъде индивидуално преживяно. Така идеите могат да станат идеали и да ни водят към действия.

В сегашното развитие настъпва поврат: ако Аристотел е довел човечеството от действително духовно виждане към научно мислене, то днес пътят ни води през антропософията от спиритуално мислене към виждане.

Връзката, която антропософията осъществява между екзотеричността на света и езотериката е особено важна в създаването на антропософските общества. Живеем във времето, когато обучението в антропософските кръгове без изпити има тенденцията да придобива самодостатъчен характер, а същевременно все по-заплашваща жизнена реалност става това, че професиите, израснали на антропософска почва, в ежедневната работа започват да забравят за своите духовни източници и обновлението. А истинската арена, където тези усилия са необходими, си остава собствената душа - там, където антропософията може да празнува своето непосредствено осъществяване. За това осъществяване Антропософското общество иска да създава все повече пространства и стимули.

Хайнц Цимерман, ръководител (от 1988 г.) на Педагогическата секция в Школата за духовна наука в Гьотеанума, Дорнах.

*"Всеобщее антропософское общество"
Превод от руски – Веселина Велкова*

Източна Европа и „Новият Световен ред“

Една културна борба

„Обаче, носете винаги в съзнанието си: Борбата срещу Духа бе и ще лежи, както и по-нататък, зад кулисите на видимите събития.“¹ Тези думи, които Рудолф Щайнер казва на Лудвиг Полцер-Ходиц на 03.март 1925 г., могат да послужат днес за изходна база при разглеждане драмата на Източна Европа. Касае се за това, което става зад кулисите на видимите събития, в крайна сметка това ще рече да бъдат изучени движещите историята духовни сили.

Борбата между идеализъм и материализъм може да се разгледа и като борба, водена от Западните сили срещу Централна Европа, подкрепяни от Русия, която противно на своето собствено предназначение беше въввлечена в този двубой. В съвременен смисъл, тази борба срещу Духа започна още от Цар Петър Велики - първият руски владетел, подел с изключително насилие озападняването на Русия - озападняване, имащо за цел разрушаването на старата руска култура и руската душа. Духовните принципи на тази политика са резюмирани в

така нареченото "Завещание на Петър Велики" - един империалистически план за уголемяването на Русия и поробването на Европа, в който се казва:

„С Англия трябва да се сключи съюз и с помощта на търговски договор да се поддържат директни връзки, позволяващи да се упражнява един вид монопол във вътрешността на Русия... Това е важна точка, от която зависи успехът на целия план...“

На всяка цена е необходимо, било чрез сила, било чрез хитрост, да се бъркаме в европейските спорове и особено в работите на Германия... Винаги трябва проформа да бъдем съюзници с Австрия, като и най-слабото влияние там да се използва, за да бъде въввлечена тя в унищожителни войни и отслабена на етапи.²

Един друг пример за такива, произлизащи от Запада и насочени срещу Централна Европа планове е меморандумът на сръбския министър-председател Гарашанин от 1844 г., който има за цел изграждането на голяма югославянска държава под сръбско водичество.

За да бъде постигната тази цел, трябва да се засили австрийското, а също и руското влияние върху южните славяни, както и да се сключи съюз с Франция.³

Този меморандум, който десетилетия на-

ред определяше сръбската и югославската външна политика, произлиза не от Гарашанин, а от Франтишек Цах (Frantisek Zach) - един чех, който беше агент на Адам Чарторискиз (Adam Czartoryskis) и на полското правителство в изгнание. Планове на полското задгранично правителство в Париж, което се състоеше от франкмасони, бяха координирани с тези на френското правителство. То от своя страна ги финансираше, което означава, че и планът на Гарашанин в края на краищата произлизаше от френското правителство.⁴

Меморандумът на сръбската академия на науките от 1986 г., който е духовната основа за националната политика на Милошевич, не е нищо друго освен моделиране на велико-сръбската идея, която беше формулирана още тогава. Меморандумът, който е създаден под влиянието на тогавашния президент на Югославия - Добрица Косич (Dobrica Cosic) вижда съществуването на сръбския народ чрез една система на "Равноправие между народите на Югославия" и същевременно призовава сръбите да вземат оръжието, за да се освободят от подтисничеството.⁵

Националното движение на славянските народи води своя произход от XVIII век и първата половина на XIX век, повлияно от германската

романтика. Йохан Готфрид Хердер, приятелят на Гьоте, дава първия духовен импулс чрез своя труд "Гласове на народите в песни", събирайки славянски народни песни. Затова той бе наречен "баща на културното възраждане на славянските народи".

През 80-те години на XIX век се стигна до големия план, предвиждащ съюз между Англия и Франция с Русия, с цел - разрушаването на Централна Европа. Както показва Ренате Римек (Renate Riemek), този план беше развит от една група около принца на Уелс, по-късния крал Едуард VII, заедно с лорд Рандолф Чърчил и главата на къщата Ротшилд в 1887 г. Планът предвиждаше провеждането на "социалистически експерименти" на Изток, като в Югоизточна Европа бъде създадена една балканска федерация. В Източна Европа панславизмът играеше съществена роля - едно политическо и културно движение на славянските народи, което трябваше да служи на империалистическите стремежи на Русия и Западните сили.⁶

Стара Австрия имаше най-големи заслуги за възникване на славистиката и обновлението на културата на славянските народи. Вук Стефанович Караджич, основател на сръбския книжовен език, прекара почти целия си живот във Виена, където и умира. Славянското движение беше поощрявано от австрийското правителство, но също така от учени и писатели, като просъществува запазено в основата си под формата на "австрославизъм" до края на австроунгарската монархия. Германците и славянските народи бяха в състояние да решават своите конфликти в рамките на монархията. Неразрешимостта произлезе едва тогава, когато от Запад в слависткото движение бяха внесени разрушителни антиавстрийски идеи. Масарик, Бенеш и Крамар - водачи на чешкото националистическо движение или Падаревски - по-късно министър-председател на Полша, получаваха своите духовни импулси, вече не от Виена, а от "Големия Изток на Франция" - Grand Orient de France (най-голямата франкмасонска ложа във Франция).⁷

Една особено важна цел на Антантата беше Сърбия, където накрая, през 1903 г. се наложи антиавстрийския курс. През 1914 г. сръбският министър-председател Пашич и шефът на военното разузнаване Димитрийевич-Апис, организатор на атентата в Сараево, са членове на Белградската ложа, която бе във връзка с Лондон. По волята на тия сили, престолонаследникът на Австрия - Ерцхерцог Франц Фердинанд, трябваше да бъде унищожен, защото се стремеше към равноправие на славянските народи в Дунавската монархия и точно затова представляваше опасност за този план.⁸

Болшеvizмът

Събарянето на царизма, руската революция и болшеvizмът могат правилно да бъдат разбрани, ако бъде взета под внимание съществената роля на Запада и западните тайни организации, а тези събития се разглеждат като част от този голям план, предвиждащ провеждането на "социалистически експерименти" в Русия, защото досега са ни известни само фрагменти от дейността на истинските движещи сили зад кулисите.

Руската революция беше едно продължение на реформите на Петър Велики. Болшевиките, имащи малко общо с Русия, продължиха разрушаването на старата руска култура и духовност, започвайки един нов етап в озападняването на страната.

Съществена роля играеше също и английският посланик в Петербург - сър Джордж Бюкенън, който беше франкмасон, активно съпричастен при свалянето на Царя и образуването на Временно правителство. Това правителство начело с Керенски и Милюков, съставено почти изцяло от франкмасони, както е известно проведо по нареждане на Антантата една офанзива срещу Централните сили и подготви пътя на Октомврийския преврат. Наистина, Ленин дойде през април 1917 г. в Петербург с помощта на германското военно командване, обаче неговата революция бе вече подготвена в САЩ. Още през 1915 г. в Ню-Йорк бе създадено едно особено дружество от National City Bank и други банки за подкрепяне на болшевиките. На 14.02.1916 г. в Ню-Йорк се състоя конференция на 62-ма интелектуалци, повечето ветерани от революцията през 1905 г. Те решават провеждането на една нова голяма революция в Русия. На тази конференция банкерът Яков Шиф обявява, че въпросът за финансирането на революцията е вече решен.⁹

На 17.03.1917 г. Троцки, заедно с 275 сподвижници с американски паспорти и голяма сума пари, напуска Ню-Йорк, за да се върне в Русия. На канадската граница той бива задържан, но чрез намесата на американския президент Уилсън е пропуснат.¹⁰

Както Лео Троцки споменава в своите спомени, по време на своето първо затворничество от библиотеката на затвора той получава списания и книги върху франкмасонството, които внимателно изучава. „Една тетрадка от няколко стотин ситно написани страници беше почти изписана от моите бележки върху франкмасонството, неговия произход и неговото развитие в различни европейски страни - пише той. Колкото и да изглежда странно, историята на франкмасонството беше последният мост, който ме доведе до марксизма.“¹¹

Съществуваха също опити от будистко-тибетска страна да се окаже влияние в Русия по времето на руската революция. Бурятският лама Адван Дорцев, професор в духовния университет в Лхаза, министър и близък сътрудник на 13-я Далай-Лама, изгражда през 1915 г., с помощта на Цар Николай II и руската интелгенция, един будистки храм в Петербург, към който бяха включени също така будистки университет и едно издателство. През септември 1920 г., след Октомврийския преврат, Адван Дорцев участва в един конгрес на народите от Изтока в Баку и след един разговор с Ленин през 1922 г. води голяма делегация с политически характер за Тибет. През 1924 г., като член на централния изпълнителен комитет на съветското правителство, той държи поздравителна реч по повод обявяването на Монголската народна република.¹²

Американската мисия на Червения кръст, съществуваща през годините 1917/18 в Петербург, изпълняваше и нехуманитарни задачи, нещо което през септември 1917 г. доведе до там, че всички лекари на мисията напуснаха Русия, защото не бяха съгласни с нейната дейност. Полковникът на Червения кръст Уилям Томпсън с гражданска професия - директор на Федералния резерв в Ню-Йорк, съгласно своите собствени изявления в пресата, предаде на болшевиките един милион долара за подкрепа на революцията. Тази мисия участваше и в Сибир при интервенцията на американските военни части в Мурманск. Обикновено тази намеса се тълкува като насочена срещу Съветите. Тя обаче беше предприета от западните съюзници с извънредното съгласие на болшевиките.¹³

Изграждането на СССР с помощта на САЩ

Решаващата икономическо-технологична роля при изграждането на СССР играеха, с кратки прекъсвания, отначало докрай САЩ. Те завоалираха обаче тази помощ с мъглата на антикомунистическа пропаганда. Американски фирми и инженери изиграха съществена роля при изграждането на съветската военна промишленост. В началото на 30-те години тя бе създадена от съветски организации под наблюдението на ГРУ, при което американските инженери заемаха в тези предприятия високи постове.¹⁴

След 1936 г. СССР разшири дотогавашните си покупки на оръжия и своите договори за военно-техническа помощ със САЩ. Съветският съюз откри в Ню-Йорк фирма за изкупуване CARP Import & Export Corporation. Това бюро за покупки търсеше модерни военни системи и

цялостни фабрични съоръжения, за да ги инсталира в Съв. Съюз със съответното ноу-хау. Председател на това дружество беше Сам Карп, съпруг на сестрата на Молотов - тогавашен председател на съвета на народните комисари на СССР, който през 1938 г. също беше и член на вътрешната група по тайния военно-информационен договор между Сталин и Рузвелт, провеждащ обмяна на информация, засягаща Япония, докато в същото време комунисти и антикомунисти водеха неумолима гражданска война в Испания.¹⁵

Договорът Заем-Наем от 1941 г. беше дълго домогваният връх за пълен достъп на СССР до американската военна машина, както и до автомобилната индустрия. Съветските искания в рамките на договора Заем-Наем от 1941 г. бяха щедро изпълнявани. В хода на войната договорът се разви до една непрекъсната акция за помощ, която продължи и след нейния край. В рамките на този договор СССР получи 14000 военни самолета, 466000 военни автомобили от всички типове, 125 кораба и 100 подводници.¹⁶

През октомври 1945 г. беше сключен един допълнителен договор, наречен "Пайплайн", чрез който се обещаваха доставката на вече поръчания материал. Така и след войната СССР получи нови големи количества индустриални съоръжения, хиляди специални машини за изработване на инструменти, както и други инвестиционни доставки. Този материал, който практически без изключение беше вложен във военната промишленост, стана основа на съветското следвоенно възстановително изграждане. То беше много по-модерно от онова, което СССР притежаваше дотогава - това беше най-модерната продукция на САЩ през годините 1945/46.¹⁷

Заводите "Горки", които през началото на 30-те години изцяло бяха строени от „Форд“ и снабдени с американски технологии, произвеждаха непрекъснато не само военни автомобили от всякакъв тип, но също така бяха снабдявани до към 70-те години с американски материали, които СССР получаваше в рамките на "мирна търговия" с разрешения за износ от американското правителство.

Въпреки официалният антикомунизъм на САЩ и антиимпериализмът на СССР, доставките на най-модерни американски технологии, приложими също и за военни цели, продължиха и по-нататък, с кратки прекъсвания през късната сталинска ера. Тези доставки никак не бяха незначителни и имаха количествено и по стойност огромен размер. Те засягаха възловите военни технологии на съветските въоръжени сили, така че съветската военна индустрия без американските върхови технологии за всички

родове войски въобще би била немислима. Например във Виетнамската война, според Антъни Сътън съществените елементи на технологиите и на двете страни бяха от американски произход. Тези доставки бяха организирани под ръководството на Държавния департамент на САЩ. Основанието за този странен начин на поведение бе, че САЩ се стремяха да поддържат в ход една гигантска военна промишленост, което би било възможно само ако си имат работа с един също така въоръжен до зъби противник. В действителност СССР никога не беше действителна заплаха за САЩ и на съветските ръководители, които знаеха своята вътрешна слабост и пълна зависимост от Запада, това беше също така добре известно.¹⁸

Провалът на Болшевиизма

Днес болшевиизмът е разгромен, защото управляващите кръгове на САЩ прекъснаха своята икономическа, военна и технологична подкрепа и решиха да прекратят експеримента. През 1979 г. САЩ започнаха провеждането на програмата SDI. От близо петнадесет научно-технически договори, които бяха сключени между двете Свръхсили, а по времето на Никсън значително разширени, половината въобще бяха прекратени, а другата половина до толкова съкратени, че провеждането на общи проекти стана практически невъзможно.¹⁹

През юни 1982 г. президентът Рейгън и ръководителят на неговата специална служба в Рим сключиха договор с папа Йоан Павел II за провеждането на кампания с цел ускоряване процеса на разпад на комунистическата империя. Наскоро след това тонове технически съоръжения - копирна техника, телефони, видеокамери, компютри и т.н., тръгнаха по тайни канали към Полша с помощта на църквата, американските и европейските профсъюзи. Финансови средства дойдоха от ЦРУ, Националния фонд за демокрация и тайните банкови сметки на Ватикана. Лех Валенса и "Солидарност" получиха "препоръки", които най-често бяха доставяни от свещеници, за дестабилизиране на полския режим. Започвайки от Полша, цяла Източна Европа трябваше да бъде спечелена за "демократичния преход".²⁰

Стратегическата програма, изработена през 1982 г. от САЩ, предвиждаше пет посоки за действие:

- Повишаване военните доставки на САЩ, особено тези за програмата SDI, за да принудят СССР да се "въоръжава до смърт";
- Тайни операции за поощряване на движението за реформи в Полша, Унгария и Чехословакия;
- Финансова подкрепа за страните от Вар-

шавския договор, според тяхната готовност да въведат "човешките права" и "пазарната икономика";

- Икономическото изолиране на СССР и забрана за доставки на западни технологии;

- Засилване предаванията на "Радио Свободна Европа", "Радио Свобода" и "Гласът на Америка", за да се запознаят народите на Източна Европа с позицията на американското правителство.²¹

Съветският Съюз, който никога не бе представлявал действителна заплаха за Запада, беше принуден да падне на колена, да приеме връзки със Запада, да проведе перестройка, да се откаже от "социализма" и ролята си на "свръхсила".

В хода на т.нар. перестройка, ръководството на СССР капитулира идеологически пред капитализма. През 1988 г. професор Г. Сахнацаров, член на академията на науките на Съв. Съюз, призова за създаването на едно космополитно световно общество под ръководството на капитализма и неговите интернационални организации, отказвайки се от комунизма, ленинизма, съветската власт и всички свързани с това комунистически идеали. Сахнацаров се опитваше да убеди своите сънародници в това, че СПИН принуждава за това, щото да признаят необходимостта от едно световно правителство.²²

През 1991 г. т.нар. перестройка изпълни своята функция — развитието бе попаднало в задънена улица. Така нареченият преврат в Москва през август 1991 г., който днес вече е наричан демократична революция, беше инсцениран от определени руски и западни кръгове с цел да придвижи развитието напред, да въведе капитализма, да издигне Елцин на власт и да постави страната под пълния контрол на Запада.²³ Командно-административната система е подменена от идеологическа, политическа и стопанска манипулация, която обаче в обширни линии се упражнява от същата класа, както и преди. Сиреч съществува вътрешно родство на старата тоталитарна власт на номенклатурата и новата власт на "демократите".

Днес в рамките на Новия Световен Ред (НСР), Източна Европа е заплашена от съдбата на Латинска Америка, със същите различия между пазарното стопанство на центъра и това в периферията: съществува едно различие между капитал, технология и организационно-интензивна продукция на центъра и природно-, работно-интензивни възможности на периферията; едно различие между властта на висшите функционери, съответно стандарта на живота им, от една страна, и този на най-низшите слоеве в периферията на страната, нами-

раши се във висока степен на безработица и бедност, от друга.²⁴

На влиятелните кръгове, които предизвикаха промяната в Източна Европа им е ясно, че не са достатъчни само политически и стопански промени. Затова биват разработвани обширни програми, щото да бъдат контролирани Средствата за масова информация, образованието, университетите, науката и изкуството, като чрез тях хората бъдат "превъзпитани" за да им се наложи "ново мислене". С това се занимава Световната банка, Европейската банка за възстановяване и развитие, Европейската общност и ред други американски организации. Американската фондация "Отворено общество" на Джордж Сорос създаде един Централноевропейски университет в Прага и Будапеща, с цел да "образова" бъдещите регионални водачи и запознае източноевропейците с идеологията на "гражданското общество".²⁵

Една друга сила, продължаваща своите хилядолетни стремежи за духовно владичество на Източна Европа е Ватиканът. Както в началото на XVII век, полските йезуити са тези, които се специализират в мисионизирането на Русия. През 1992 г. един полски йезуит стана "Епископ на Москва", на когото помагат двадесет и двама йезуити от бившия СССР и осем, които подкрепят католическия епископ от Новосибирск. Йезуитите издават в Москва едно списание на руски език и изградиха една академия, която по-късно трябва да се оформи като католически университет.²⁶

Днес Русия и цяла Европа трябва да бъдат вградени в "Новия Световен Ред под ръководството на САЩ" (Bush), нещо, което не протича без усложнения. Един пример за страна, която направи опит да се освободи, както от стария, така и от новия световен ред, е Грузия, където на 26 май 1991 г. дисидентът и борец за независимост на Грузия - Звяд Гамсахурдия, [произлизащ от старо семейство на антропософи] спечели президентските избори с 87%. След излизането на Грузия от Общността на независимите държави (ОНД), нещо което Джеймс Бейкър [тогава външен министър на САЩ] не одобри, Гамсахурдия бе прогонен още на 6 януари 1992 г. от старата номенклатура и мафията, с помощта на милиция, състояща се от криминални елементи. Новото правителство под ръководството на Шеварнадзе, веднага получи подкрепата на САЩ, Германия и Европейската Общност.²⁷

Един друг по-малко известен пример е Таджикистан, където сталинистът Рахман Набиев през септември 1992 г. бе свален от Националното движение и заменен с правителство на националната независимост, стремящо се към

възстановяване на старата таджикска култура и излизането от ОНД. През декември 1992 г. група криминални елементи с логистичната подкрепа на армията от ОНД и на американското посолство в столицата Душанбе, отново издигнаха на власт клана на Набиев, докато националното правителство се оттегли в Памир, откъдето продължава борбата. Оттогава насам загинаха най-малко 50 000 души.²⁸

Почти всички народи на Източна Европа днес са под политическо, икономическо и духовно културно влияние на западните сили, които преследват само своите егоистични цели, а не действителните нужди на тези народи. Въпреки това, никъде другаде съпротивата срещу НСР не е така голяма, както при руснаците и източноевропейските народи. Нещо, което западните средства за масова [дез]информация премълчават. За нас [германците], духовните връзки и сътрудничество с тях са именно поради тези причини от решаващо значение: "Цялото бъдещо културно развитие е въпрос на връзката между Централна и Източна Европа."²⁹

д-р Петер Бахмайер

1. Holzer Hoditz, Das Testament Peter des Grossen - Der Kampf gegen den Geist, Dornach 1989 (Umschlagseite).
2. Holzer Hoditz. aaO.S.65 Die Frage ist nicht, ob das Dokument tatsachlich von Peter dem Grossen stammt. sondern ob es die zaristische Auffassung wiedergibt.
3. M. B. Petrovic, A History of Modern Serbia, 1804-1918, Vol 1, New York-London 1976, S 230 ff.
4. M. B. Petrovic, aaO, S 233.
5. Graeter Serbia from Ideology to Aggression, Croatia Information Centre, Zagreb 1992, S. 61 ff.
6. R. Riemack, Mitteleuropa - Bilanz eines Jahrhunderts, Frankfurt/Main 1983, S. 30f.
7. K. Heise, Fntente-Freimaurerei und Weltkreig. 1920, S. 258; Nachdruck Sturuckum 1982, 2*1991
8. R. Riemack. aaO., S. 84ff, (Kapitel die Balkanfrage); K. Heise. aaO., S. 74ff.
9. A.C. Sutton, Der leise Selbstmord - Amerikas Miliatrhilfe an Moskau, Schweizerisches Ost-Institut, Tatsache und Meinungen, Bd. 33, Bern 1976, S. 89
10. Zitiert von C. Allen, Die Inseider. Wiesbaden 1971, S. 189
11. E. Lennhoff, O. Posner, aaO., S. 204 (Stichwort "Bolschewismus")
12. G. Zajatuev, Canid-Chambo Agvan Dorziev (1853-1938), Ulan-Ude 1991, S. 8ff u. 41ff.
13. A. C. Sutton, aaO., S89
14. W. Keller, Ost minus West = Null. Der Aufbau Russlands durch den Westen, München-Zürich 1960, S. 241 ff.
15. A. C. Sutton. aaO., S. 95
16. W. Keller, aaO., S. 284
17. A. C. Sutton, aaO., S. 100
18. A. C. Sutton. aaO., S. 180
19. C. P. Ailes, A. E. Pardee Jr., Cooperation in Science

and Technology. An Evaluation of the S.S.-Souvet Agreement. Westview Special Studies in Science, Technolgy and Public Policy Boulder und London 1986, S. 231

20. C. Bernstein, The Holy Alliance, in Time, No.8. Feb. 24, 1992, S. 12-19
21. Zitiert von V. Ovcinskij, Kontrperestrojka, in Nas sovremennik, Nr. 5 1992, S. 126
22. C. Sachnazarov, Die Weltgesellschaft ist regierbar, Pravda, 15.1.1988
23. Sieh z. B. I. Safarevic, Rossija nadeine s soboj, Nas sovremennik, Nr. 1/1992, S. 3ff.
24. J. Galtun, Eurotopie, Wien 1993, S. 112ff. (Kapitel: Wird Osteuropa lateinamerikanisiert?)
25. Open Society News, The Chronicle of the Soros fondations, vol 3, Nr. 1, March 1993
26. Kathpress, 26.8.1992
27. Menschenrechte in Georgien 1992, Internationale Gesellschaft fur Menschenrechte, Frankfurt/Mein, Informationssammlung, 5.10.1992
28. A. Taheri, Die Komsomolzen des Profeten, Wer siegt in befreiten Mittelasien. Fundamentalisten oder Nationalisten?, in die zeit, Nr. 18, 24.4.1992, S.13; Tadschikistan: Stalins Blut, in Der Spiegel, Nr. 4/1993, S. 143
29. Rudolf Steiner, Gesamtausgabe 174b, S. 146, Dornach.

Диалог

(от един форум)

Ще бъдеш като приказка за мен
запазена дълбоко във сърцето ми;
ще мислиш, че отдавна си ме чел,
ще знаеш, че не съществувам вече.
И все пак винаги ще вярваш в мен! ...

Що е то?

Р.Л.

Едно красиво същество
Красиво, но тъжно
Тъжно, в своята обреченост
Обреченост, винаги да вярва
Винаги да вярва, но никога да познава...

Космичен хлад и азова болка...
Аз-не-Съм

И все пак, вярата носи надежда - някой ден...
Надеждата носи Любов
Любовта носи топлина
Любовта носи светлина
Любовта носи познаване
Любовта носи приобщаване
...
Любовта носи Аз-Съм

В.Н.

ПОКАНА

за работна среща на членовете на АОб във връзка с Анкетата публикувана в брой 22 на вестника.

Скъпи приятели,

Искате ли активно да участвате в процеса на излизане от ранното детство на нашето АО и преминаване през здравословна младост и плодотворна зрялост?

Заповядайте на 21 юни - събота - от 14:00 ч. в читалище "Родина" в Стара Загора (бившия пионерски дворец, зад кметството). Нека заедно да помислим къде сме сега, къде искаме да стигнем и как ще го направим.

РАБОТНА ПРОГРАМА

- 14:00 – 14:15 – Представяне, социално упражнение
- 14:15 – 14:30 – Пеене
- 14:30 – 15:15 – Къде сме сега? (работа в групи)
- 15:15 – 15:30 – Представяне на резултатите
- 15:30 – 16:00 – Кафе-пауза
- 16:00 – 16:45 – Къде искаме да стигнем? (работа в нови групи)
- 16:45 – 17:00 – Представяне на резултатите
- 17:00 – 17:15 – Почивка
- 17:15 – 18:00 – Как да стигнем? (работа в нови групи)
- 18:00 – 18:15 – Представяне на резултатите
- 18:15 – 19:00 – Пленум – разговор в кръг
- 19:00 – 19:30 – Успяхме ли да се срещнем? (ретроспекция)
- 19:30 – 19:40 – Социално упражнение

Приятели от Стара Загора са осигурили 25 места за спане, а от София до Стара Загора и обратно ще организираме транспорт с автомобили. За целта, молим всички желаещи да участват да изпратят своята заявка за участие до редакцията на вестника не по-късно от 15-ти юни. Моля посочете дали желаете да се възползвате от гостоприемството на домакините за преспиване и ако сте от София, дали желаете да пътувате с някой автомобил, съучаствайки в покриването на разходите за гориво (около 16 лв. на пътник при 5 човека в кола). Свободните места за спане ще бъдат разпределени по реда на получаване на заявките.

Очакваме ви!

Конференция "Душата на Европа"

Секцията за социална наука, Гьотеанум, Дорнах и Академията за социално изкуство "Табор" в Прага – Вишеград, организират конференция на тема: Душата на Европа – на прага на едно ново общество. 21-24 август 2008 г. в Прага, Вишеград.

След срещите в Амстердам и Будапеща бихме искали да се срещнем в Прага, в сърцето на Европа, където да помислим заедно върху новите форми на обществото.

На 21 август ще се чества за 40-ти път годишнината от навлизането на войските на Варшавския договор в Чехословакия. Ще използваме този повод, за да си припомним големия експеримент "Пражка пролет" с нейния девиз: "Да създадем общество с човешко лице". Искаме да открием какво е узряло в нас за 40 години и какви нови импулси са донесли в света младите хора от духовния свят. Възпоменанието трябва, обаче, да бъде свързано с настоящето и тогава то може да даде нови импулси за бъдещето на Европа.

Младите хора питат: Има ли животът все още смисъл? Навсякъде се чуват лъжи, Земята е вече почти опустошена, дърветата са изсечени, реките - замърсени, в атмосферата има озонни дупки, а болшинството от хората имат страх от бъдещето. Все едно, че сме пред свършека на Света. Създаваме човешки ембриони в лаборатории, без всякаво чувство. Отглеждаме човешки органи, на които гледаме като на резервни части в механична работилница. От страх се създават разнообразни системи за контрол, които ограничават свободата ни и възпрепятстват творческите сили.

От едно такова бъдеще можем да се спасим единствено чрез ново мислене, чувстване и воля. Сега душата на Европа очаква нови стъпки, но те ще се случат, само ако ги направим ние.

За повече информация, уебсайтът на конференцията е: www.soulofeurope.net

ПОКАНА

АОб кани всички свои членове и приятели на празника **Йоановден**, който ще се проведе на 22 юни – неделя – от 10:00 часа в Стара Загора.

Празникът включва:

- 10:00 - 11:00 – Достигане до мястото за празнуване. Сборен пункт - жабките на входа на Аязмото.
- 11:00 - 11:30 – Откриване, социални упражнения.
- 11:30 - 12:00 – Лекция
- 12:00 - 12:20 – Концерт блок-флейти
- 12:20 - 13:00 – Рисуване
- 13:00 - 14:30 – Обяд
- 14:30 - до края – Свободни разговори и артистични изяви.

Заповядайте!

Антропософски групи**Благоевград****Работна група по приложна****Антропософия**

д-р Стоян Везенков

тел.: 0896 - 650 563

E-mail: vezenkov_neuro@abv.bg

Работа по Валдорфска и лечебна педагогика, биодинамично земеделие, евритмия, антропософска медицина и др.

2700 Благоевград, бул. "Васил Левски" 13

Варна**Група "Михаилова ковачница"
(и антропософска библиотека)**

Дарина Шентова

тел.: 052 - 640 160; 051 - 106 307

През събота от 09 ч. работа по темата "Ние и съвременното".

9000 Варна, бул. "Владислав" 132

Пловдив**Антропософска група**

Радослав Радев

тел.: 0889 472 575

E-mail: radoslav_radev@gbg.bg

Всяка сряда от 19:30 ч. работа по цикъла "Евангелието на Лука" и работа с изкуство.

София**Група "Михаил"**

Лалка Фингарова

тел.: 02 - 689 949; 02 - 980 84 64

Всяка събота от 16 ч. работа по "Антропософията като космософия" и мистериите драми на Рудолф Щайнер, както и по темата на годината.

1000 София, ул. "Цар Симеон" 55

Работа с биографията

Светла Бисерова

тел.: 02 - 988 01 78

сряда и четвъртък

1000 София, ул. "Цар Симеон" 55

Група "Рудолф Щайнер"

Александър Бояджиев

тел.: 02 - 873 20 27

всяка неделя от 18 ч. работа по Мистериите драми на Рудолф Щайнер

1113 София, ул. "А.П. Чехов" № 24, ет.5, ап.6

Антропософски кръг**"Аристотел"**

Доц. д-р Иванка Кирова

Тел. 02 - 831 78 74

Два пъти месечно в четвъртък.

Свободно избрани антропософски теми.

1303 София, ул. "Брегалница" 82

**Център за духовно лечебна
педагогика "Светлина"**

Трендафила Вълчинова

GSM: 0887 - 097 552;

тел. 02 - 925 23 86

всеки четвъртък от 19 ч.

**Социална художествена
терапия (арт-терапия)**

Нина Стамова

тел. 02 - 987 53 60; 02 - 925 23 86

всеки понеделник от 18:00 ч.

Стара Загора**Група "Антропос-София"**

Дора Петрова

тел. 042 - 643 500

Всяка първа и трета сряда от месеца - тема на годината и Медитацията на Основополагателя Камък.

6000 Стара Загора, п.к. 255

Група "Рудолф Щайнер"

Веселина Велкова

тел. 042 - 623 368

Всеки вторник, работа по темата на годината и мистериите драми.

"К. Ганчев" 49, ет.2

Група за начинаещи

Иглика Ангелова и Йордан Димитров

тел. 0897 657 298; 0885 059 789

Всяка седмица работа по книгата на Рудолф Щайнер "Философия на свободата".

**Социална художествена
терапия (арт-терапия)**

Дочка Колева

тел. 042 - 621 330; 0886 824 715

Два пъти месечно в четвъртък.

Ямбол**Антропософска група
"Светлина"**

д-р Ива Манева

GSM: 0887 - 179 057

E-mail: svetlina05@abv.bg

Всяка сряда от 18 ч. работа върху темата на годината и "календар на душата".

Благодарност

АОБ изказва сърдечна благодарност на Катя Белопитова, която дари на Обществото хонорарите от своя превод на лекциите на д-р Юнге в София.

А далеч не на последно място, благодарим също и за чудесния превод!

Благодарност

АОБ изказва сърдечна благодарност на Нели Хорински и Александър Панков за техните щедри дарения за вестника.

**Редакционна
колегия**

Светла Цонева, Лиана Антонова, Веселина Велкова, Васил Назъров

Адрес:

1000 София,

ул. „Цар Симеон“ 55

Светла Цонева-Бисерова

тел. 980 84 64; 988 01 78
имейл: vestnik@aobg.org
уебсайт: www.aobg.org

За съдържанието на публикуваните материали, отговорност носят единствено техните автори.